

पवित्र कुरान-मजीद
दियां
किश चोनमियां आयातां

PUBLISHED BY
ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LIMITED

© 1988 ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.

ISBN 1 85372 033 X

Printed by
RAQEEM PRESS
Islamabad, Sheephatch Lane, Tilford, Surrey U. K.

विश्वव्यापी अहमदिया जमात दे
पैह्ले शताब्दी समारोह
दी
खुशी विच

अल्लाह दी तौहीद दे प्रकाशन ते उसदे
हिरखं दे अपराधं च दण्ड भोगने आले
ते अल्ला दे रस्ते च बलि देने आले
बलाली आत्मा दे पंकर अहमदी
मुसलमानें पास्सेआ इक
सतकार-जोग ते पवित्र भेंट ।

ब्यौरा

क्रम	बिगो	सफा
1.	अल्लाह, ईश्वर ।	1
2.	फरिश्ते ।	8
3.	पवित्र कुरान-मज्जीद ।	11
4.	पैगम्बर—अवतार ।	16
5.	इस्लाम दे संस्थापक हज़रत मुहम्मद मुस्तफा सल्लल्लैअल्लै वऱै वऱै	23
6.	उपासना ।	27
7.	रोज़ा, बरत ।	29
8.	ईश्वर दी राह्, च खरच करना ।	30
9.	हज्ज—तीर्थ यात्रा ते काबा—ईश्वर दा घर ।	33
10.	सारी मनुक्ख जाति गो पवित्र सनेहा पजाना ।	36
11.	नैतकता ते शिष्टाचार ।	39
12.	इस्लाम दी आर्थक प्रणाली ।	45
13.	जिहाद—ईश्वर दी राह्, च प्रयत्नशील होना ।	47
14.	ईमान आनने आल्ले दा चरित्र ।	50
15.	जनानी-मर्द दे बरोबरी दे अधिकार ।	55
16.	सूदखोरी बरुद शिक्षां ।	58
17.	भविक्खवाणियां ।	61
18.	प्रकृति सम्बन्धी निरीक्षण ।	64
19.	पवित्र कुरान-मज्जीद च सखाई दियां किश प्रार्थनां ।	67
20.	पवित्र कुरान-मज्जीद दियां किश निक्कियां-निक्कियां सूरतां जेह्दियां सौखियां याद कीतियां जाई सकन ।	71

भूमिका

पवित्र कुरान-मजीद दी हर इक आयत दा इक सधारण ते टकोदा अर्थ ऐ इसकरी पाठक इसदे अनुवाद गी पैहूली बारी पढ़ियं गे इसदे उच्चे उद्देशों दे म्हतव बारै सोचो सकदा ऐ । हर इक आयत व्यापक सांझी प्रणाली दा इक हिस्सा ऐ जेह्दे च मते थमां मते तुलनात्मक विशेषे छपे दे न ।

इस्से चाल्ली इक आयत दा विशेषे दूई आयत कन्ने ते सूरत कन्ने व्यापक सचार प्रणाली आंगर जुड़े दा रौह् दा ऐ ।

उप्पर दित्ती दिये गल्ले थमां दो गल्लां साफ जाहूर न जे—

(क) भाए अनुवाद किन्ना बी सन्हाकड़ा ते ठीक की नेईं होए दा होए, पवित्र कुरान जनेही मार्मक विशेषे आली कताब दे अर्थ समझाने च सहायता मात्र गे करी सकदा ऐ । असले च ए दावा करना मुशकल ऐ जे कोई बी अनुवाद पवित्र कुरान दे समूलचे सनेह् गी पाठक तक पुजाने च सबूरा ऐ ।

(ख) पवित्र कुरान-मजीद दे कुसे इक विशेषे कन्ने सम्बन्ध रक्खने आलिये किश आयतें गी चुनिये ए समझी लेना जे ओ सम्बन्धित बिशों दा पूरी चाल्ली मार्ग-दर्शन करदियां न, उत्पर कीते दे मुशकल आले दाबे शा बी ओक्षा ऐ । उदाहरण आस्तै जेकर पवित्र कुरान-मजीद च आर्थक-प्रणाली बारै दस्ती दिये आयतें चा किश आयतां चुनी लेचें तां उप्पर दित्ते गेदे कारणे करी कठनाइयां पेश आंगन ते इस आस्तै बी जे इस्लाम दी आर्थक-प्रणाली दी विशालता पवित्र कुरान-मजीद दे विशाल खेतर च फेली दी ऐ जिसदा सिद्धा सरवन्द अर्थ शास्त्र कन्ने नेईं ऐ ।

जिसलै अस इस गल्ले पर विचार करने आं जे संसारै च मती गिनतरी च लोक बक्खरियां-बक्खरियां भाशां बोलदे न ते उन्दी बक्ख-बक्ख संस्कृति ऐ ते बक्ख-बक्ख जातियां ते धर्म इस अनोखी कताबा गी पढ़ने शा बन्चित न तां अनुवाद दी लोड़ स्पष्ट होई जन्दी ऐ । असलै च ए द्रख्खे आली गल्ल ऐ जे पिछली चौहूँ सदिये च पबित्र कुरान-मजीद दा अनुवाद 65 कोला मतिर्ये भाशाएं च नेई कीता गेआ जद के 'बाइबिल सोसाइटीज' दी रपोटें मताबक बाइबिल दा अनुवाद 1808 भाशाएं च कीता गेआ ।

इस करी संसार भरै च फेले दे अहमदिया मुस्लिम सम्प्रदाय नै 1989 तक जेहूँ-डा-के अहमदिया मुस्लिम सम्प्रदाय दा सी-साला स्थापना ब'रा होग, ससारै च मती गिनतरी च बोलो जाने आली घट्ट थमां घट्ट 50 भाशाएं च पबित्र कुरान-मजीद दा अनुवाद करने दा निश्चा कीते दा ऐ ।

ऐदे अलावा इब्बी कोशश कीती जा करदी ऐ जे जदूँ तगर अनुवाद दा कम्म पूरा नेई' होई जन्दा तदूँ तगरा दूइयां भाशां बोलने आल गी उन्दी अपनी भाशाएं च पबित्र कुरान-मजीद दे किश भाग पेश कीते जण । इस कम्म गी सेही ढंगे करने ताई' हर विशे गी सामने रखदे होई पबित्र कुरान-मजीद दिये आयते दा चुनाऽ कीता जा करदा ऐ तां जे जेहूँ पाठक इस्लाम दे सिद्धाते शा बाकफ नेई', उने गी इस्लाम दे मौलक ते प्रमख सिद्धाते दी जानकारी दिती जाई सकै ।

अस आशा करने आं ते ईश्वर अगें बेनती बी करने आं जे जित्थे साही ए कोशश इक जिज्ञासु दी अध्यात्मक त्रेहूँ गी शांत करने च सफल होग उर्थे पबित्र कुरान-मजीद जेहूँ-डी के प्रभु-वाणो ऐ, च दस्से गेदे पूर्ण मार्ग-दशन गी सिक्खने दी इच्छेआ गी बी बान्दा करग ।

आयते दा चुनाऽ हेठ दित्ते गेदे म्हतवपूर्ण विशे दे आधार पर कीता गेदा ऐ—

1. अल्लाह, ईश्वर ।
2. फरिश्ते ।
3. पबित्र कुरान-मजीद ।
4. पैगम्बर—अवतार ।
5. इस्लाम दे सस्थापक हजरत मुहम्मद मुस्तफा सल्लअम ।
6. उपासना ।

7. रोज़ा, बरत ।
8. ईश्वर दी राह्, च खरच करना ।
9. हज्ज—तीर्थ यात्रा ते काबा—ईश्वर दा घर ।
10. सारी मनुक्ख जाति गी पवित्र सनेहा पजाना ।
11. नैतकता ते शिष्टाचार ।
12. इस्लाम दी आर्थक प्रणाली ।
13. जिहाद—ईश्वर दी बता च प्रयत्नशील होना ।
14. ईमान आनने आलें दा चरित्र ।
15. जनानी-मर्द दे बरोबरी दे अधिकार ।
16. सूदखोरी बरुद्ध शिक्षां ।
17. भविकखवाणियां ।
18. प्रकृति सम्बन्धी निरीक्षण ।
19. पवित्र कुरान-मजीद च सखाई दियां किश प्रार्थनां ।
20. पवित्र कुरान-मजीद दियां किश निक्कियां-निक्कियां सूरतां जेह् डियां सोखियां याद कीतियां जाई सकन ।

परमात्मा दी अपार किरपा ते देया कन्ने अहमदिया मुस्लिम सम्प्रदाय आसेआ पवित्र कुरान-मजीद दे अनुवाद हेठ दिती दियें भाशाएं च पंह्ले गी छपी चुके दे न—

बंगाली; डैनिश, डच, इंग्लिश, फ्रेंटी, फिज़ियन, फ्रांसीसी, जर्मन, गुरमुखी, होसा, हिन्दी, इन्डोनेशियन, इटैलियन, किक्कू, लुगण्डा, पुर्तगेज़ी, रूसी, स्प्राण्टो, स्वाहिन्ली, स्वीडिश, उर्दू, युरुबा ।

इस सदर्थ च ए लिखी देना बी अनुचित नेईं होग जे पवित्र कुरान-मजीद दा हिन्दी अनुवाद भारतबासियें खासकरी हिन्दी जगत दियें उच्चियें हस्तियें दी अध्यात्मक लालसा गी तृप्त करने च खास थाह् र बनाग ।

असें गी एबी घोशना करदे खुशी मसूस होआ करदी ऐ जे दूइयें 2 भाशाएं च बी अनुवाद लगभग तयार न ते परमात्मा दी किरपा कन्ने तीले गी छपाइयें पेश कीते जांगन । ए भाशां इस चाल्ली न—

अल्बानिया, आसामी, उड़िया, चीनी, गुजराती, जापानी, कोरियन, मलेशियन,

माण्डली, मराठी, नारवेजियन, पशतो, पोलिश, सिन्धी, स्पेनिश, स्वीडिश, तामिल, तेलगू, तुर्की, वेतनामी, कन्नडी ।

बक्खरी-बक्खरी भाषाएं च कुरान-मजीद दी प्राप्ति दे सरबन्ध च जानकारी ताईं प्रकाशक जां संतारें दे कुसे बी अहमदिया मुस्लिम मिशन कन्ने सम्पर्क कीता जाई सकदा ऐ ।

इस गल्लें दा ध्यान रखेआ जा जे जिनें सिरनामें कन्ने पवित्र कुरान-मजीद दी आयतें गी पेश कीता जा करदा ऐ ओ सिरनामें पवित्र कुरान-मजीद दी आयतें दे हिस्से नेईं न । इस करी उनें गी टकोदा बक्खरा करिये दस्सेआ गेदा ऐ ।

इस संग्रह् दिये आयतें दा चुनाऽ अहमदिया मुस्लिम सम्प्रदाय दे अमाम हजरत मिर्जा ताहिर अहमद होरें कीता ऐ ।

S.H. ABBASI
Vakilut Tasneef & Nazir Ashaat
LONDON

1.

अल्लाह

अल्लाह इक उच्चो हस्ती दा नां ऐ । अरबी भाशा च 'अल्लाह' शब्द कवें बी कुसं जानदार जां बेजान चीजें आस्तें नेईं बरतेआ जन्वा । दूइयें भाशाएं च अल्लाह आस्तें जेह्, डे मूल शब्द बरते जन्वे न ओह्, उसवी सिफतें गी जाह्, र करने आले जां उसवा गुणगान करने आस्तें बरते जन्वे न । ते खु'ल्ले तौरा पर बहुवचन आस्तें इस्तेमाल हुन्वे न । पर अल्लाह दा मूल शब्द बहुवचन आस्तें कवें बी नेईं बरतोंदा । डोगरी भाशा च इसवी तुलना दा कोई दूआ शब्द नेईं होने करी अनुवाद करवे होईं हर थाह्, र मूल शब्द अल्लाह गै रक्खेआ गेआ ऐ ।

में अल्लाह दा नां लेइयें आरम्भ करन लगां ।

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝

जेह्, डा परम कृपालु ते दयालु ऐ ।

सारियें सिफतें दा अधिकारी अल्लाह गै ।

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ۝

जेह्, डा सारे ज्हांनें दा सिरजक ऐ ।

जेह्, डा परम दयालु ते कृपालु ऐ ।

الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝

फल ते दण्ड देने दे समें दा स्वामी ऐ ।

مَلِکِ یَوْمِ الدِّیْنِ ۝

हे ख़ुदा ! अस तेरी गै भगती करने आं । ते

اِیَّاكَ تَعْبُدُ وَاِیَّاكَ تَسْتَعِیْنُ ۝

तेरे शा मदद मंगने आं ।

तू असेंगी सिद्धे रस्तें पा ।

उनें लोकें दे रस्ते पर जिन्दे पर तू कृपा कीती
दी ऐ जेहूड़े ना कदें तेरी करोपी हिठ्ठ आए ते
ना गी कदें गुमराह होए । (1-1-7)

अम्बरें ते घरती पर जो किश ऐ ओह
अल्लाह दा गी गुनगान करे करदा ऐ । ओह
बड़ा शक्तिवान ते विधियें आला ऐ ।

अम्बरें ते जमीन दी बादशाहत उससे दी
ऐ । ओह जीन्दा करदा ऐ ते मारदा बी ऐ ।
उसदा हर चीज पर प्रभुत्व ऐ ।

आदि ते ऐन्त ऊऐ । जाहिर ते वातन (गुप्त)
बी ऐ ते ओह हर चीज गी चंगी चाल्ली
जानदा ऐ ।

अल्लाह ने गे सारे अम्बरें ते जमीन गी समें
द छे: खण्डे च सिरजेया ऐ । फी अम्बरें पर
दढ़ता कन्ने स्थापत होई गेआ । ओह
उसगी बी जानदा ए जो जमीन च प्रवेश
करदा ऐ । उसी बी जे किश उस थमां
निकलदा ऐ ते उसगी बी जे किश
अम्बरा थमां उतरदा ऐ ते जे किश अम्बरा
पासं चढ़दा ऐ । तुस जित्थे बी जाओ ओह
तुन्दे कन्ने - कन्ने रौह दा ऐ । अल्लाह तुन्दे
कर्म गी खूब जानदा ऐ ।

ओह अम्बरें ते जमीन दा स्वामी ऐ । ते
सारियां गल्लां फंसले ताई उससे दे दरबार
पेश कीतियां जाडन ।

لَاهِدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ

الْمَغضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

الفاتحة : 1-7

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ

الْعَكِيمُ

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۚ

وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۗ وَهُوَ

يَحْكُمُ شَيْءٌ عَلَيْهِمْ

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ

آيَاتٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ ۗ يَعْلَمُ مَا يَلْجُرُ فِي

الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ

السَّمَاءِ وَمَا يَخْرُجُ فِيهَا ۗ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا

كُنْتُمْ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ

تُرْجَعُ الْأُمُورُ

ओह्, रातीं गी दिनें च प्रवेश करदा ऐ। ते दिनें गी रातीं च प्रवेश करदा ऐ। ओह्, दिलै दियां गल्लां खूब जानदा ऐ।

(हे लोको !) अल्लाह्, ते उसदे रसूल पर श्रद्धा रक्खो ते जिनें सम्पत्तियें दा तुसेंगी मालक बनाया गेदा ऐ। उस बिच्चा दा खर्च करो। ते तुन्दे चा जेहूँडे श्रद्धावान न ते खुदा दे रस्ते च खर्च करदे रीहूँदे न उनें गी बड़ा बडडा फल थोहूँग। (57-2-8)

अम्बरें ते जमीन पर जे किश बी ऐ ओह्, अल्लाह् दे गुनगान करे करदा ऐ। सारी बादशाहत उससें दी ऐ। ते सारी तरीफ बी उससें दी ऐ। उससें दा हर चीज पर प्रभुत्व ऐ।

एह्, ओह्, ऐ जिसनें तुसें गी पैदा कीता ऐ। पर तुन्दे चा कोई नास्तिक बनी जन्दा ऐ ते कोई आस्तिक बनी जन्दा ऐ। ते अल्लाह् तुन्दे सारे कमें गी दिक्खै करदा ऐ।

अम्बरें ते जमीन गी उसनें कुसें खास गजं ताई सिरजे दा ऐ। ते उसनें गी तुन्दियां सूरतां बनाइयां न। ते तुन्दियें सूरतें गी सुन्दर बनाया ऐ। ते उससें दी बक्खी तुसें परतोइये जाना ऐ।

अम्बरें ते जमीन बिच जे किश बी ऐ ओह्, उसगी जानदा ऐ। ओह्, उस कर्म गी बी

يُؤَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ، وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

أَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْقُوا أَمْوَالَكُمْ جَعَلَكُمْ شُرَكَاءَ الَّذِينَ أَنْعَمْنَا بِكُمْ وَانْقُوا لَهُمْ آجْرًا كَثِيرًا

الحديد : १-२

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ، وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَاللَّهُ الْمُبْصِرُ

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ

जानदा ऐ जिसगी तुस छपेलदे ओ, जां
जाह्र करदे ओ ते अल्लाह दिले दिये गल्ले
गी बी जानदा ऐ । (64-2-5)

अल्लाह बेशक बीऽ ते गुलिये गी फाड़ने
आला ऐ । ओह जीदे गी मोएं दे बिच्चा
कड्ढदा ऐ ते मोएं दे गी जीदे बिच्चा
कड्ढने आला ऐ । एह् तुन्दा अल्लाह ऐ
हुन तुसे दसो जे तुस मुड़िये कुथुआं
परताए जं दे ओ ।

ओह् दिन चाड़ने आला ऐ ते रातीं गी
उसन बसाऽ करने गीत बनाए दा ऐ । सूरज
ते चन्द्रमा गी लेखे-जोखे दा माध्यम बनाए
दा ऐ । एह् अनुमान उसदा ऐ जेह् डा शक्तिवान
ते सर्वश ऐ । (जानने आला ऐ)

ते ऊऐ, जिसने तुन्दे ताईं तारें गी सिरजे दा
ऐ । जे तुस जल-थल दिये ओपखें (न्हरे) च
रस्ते तुप्पी सको । असें ज्ञानवान जाति
ताईं विस्तार पूबंक निशाने दा वर्णन करी
दिता ऐ ।

ते ओह् जिसने तुसेंगी इककं जिन्वे बिच्चा
सिरजेआ ऐ । उसदे परेत उसने गी तुन्दे
ताईं इक अस्थाई ते इक चिर तगर टिके
रोह्ने दा ठकाना निश्चत कीता ऐ । असें
ज्ञानवान लोके ताईं अपने निशाने विस्तार
कन्ने दस्ती दिसे न ।

وَمَا تَعْلَمُونَ، وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
التغابن : ५-२

إِنَّ اللَّهَ فُلِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى، يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ
الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ، ذَلِكَ اللَّهُ
فَأَلَىٰ تَوَكُّلُونَ

فَالِقُ الْإِضْبَاجِ، وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ
وَالنَّقَمَرَ حُسْبَانًا، ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ
الْعَلِيمِ

ذَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النَّجْمَ مِرَاقِمَةً وَأَ
بَمَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ، قَدْ فَصَّلْنَا
الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

ذَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ
فَمُسْتَقَرًّا وَمُسْتَوْدَعًا، قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ

ते ओह जिसने अम्बरें थमां बरखा ब'राई ऐ। फी दिक्खो असें उसदे जरीयें संलतन गी उगाया ऐ। अस उसदे राहें गै खेती उगाने आं जिस थमां अस परतें दियां परतां दाने कड्डने आं। अर्थात् खूजरें बिच्चा उन्दे गाभे चा पक्के दे फल कड्डने आं ते अंगूर ते जैतून ते अनारें दे बाग कड्डने आं जिदे बिच्चा केई आपू बिच्चा रलदे न ते केई आपू बिच्चा नेई रलदे। जदू इन्दे चा हर प्रकार दे रुखें गी फल लगदा ऐ ते उसदे फल गी ते उसदी पक्कने बी दशा गी दिक्खो। इस बिच्च ईमान लेबीने आलें ताई केई प्रमाण (निशान) न।

ते उनें अल्लाह दे कन्ने “जिन्नै” गी बराबरी देई छोड़ी। तत्त एह् जे उस रब्ब ने उनें गी रचे दा ऐ ते उनें उसदे ताई झूठे तीरा पर बगैर ज्ञान दे, पुत्तर-घीयां बनाइयां न। ओह् परमेसर पवित्तर ऐ। जेकिश ओह् आखदे न, उस थमां ओह् महान ते उच्चा ऐ।

(6-96-101)

अल्लाह ओह् ऐ, जिस थमां अगों भक्ति दा हक्कदार कोई नेई। ओह् म्हेशां सलामत ऐ। ते दूए गी सलामत ते कायम रक्खने आला ऐ। ना ते कदे ओ उंघदा ऐ ते ना गे नींदर उस पर हाबी होई सकदी ऐ। जेकिश बी सारे अम्बरें ते घरती पर ऐ उससें बी प्रभुताई च ऐ। कुंन ऐ जेह्ड़ा उसदी मरजी बिचन उसदे दरबारें च

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِبُ مِنْهُ حَبًّا مَاتَرًا كَثِيرًا وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْحِمْ قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَعَلْنَا مِنَ الْأَعْنَابِ وَالزَّيْتُونِ وَالرُّمَّانِ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ۗ نُنظُرُ إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ○

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا آلَ بَنِيَّانٍ وَبَدَّلُوا بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰی عَمَّا يُصِفُونَ ○

الانعام: १०१-१०१

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۗ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ ۗ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۗ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا

कुसुं दी सफारिश करी सकै । जेकिश उसदे सामनें ऐ ते जेकिश उसदे पिच्छे ऐ, ओहू सब्बे किस बारं जानदा ऐ । उसदी इच्छेआ बिना अस उसदे ज्ञान दे कुसुं पैह्लू गी प्राप्त नेई करी सकदे । उसदा ज्ञान अम्बरें पर बी ते धरती पर बी फैले दा ऐ । ते उन्दी दिक्ख-रेख कन्ने ओहू थकदा नेई ते ओ विराट ते मंहू मा आला ऐ । (2-256)

अल्लाह थमां बगैर कोई बी होर भक्ति दा अधिकारी नेई । ओ प्रतक्ख ते अप्रतक्ख गी जानदा ऐ । उयै महान दयालु ते कृषा-निधान ऐ ।

(सच ते एहू ऐ जे) अल्लाह ओहू ऐ जिसदे बिजन कोई बी भक्ति दा अधिकारी नेई । ओहू बादशाहू ऐ । ओ आपू बी पवित्तर ऐ ते दूएंगी गी पवित्तर करदा ऐ । ओहू निष्कलंक ऐ ते दूएंगी दी रक्षा करदा ऐ । ओहू सारें गी शांति देने आला ऐ । ओहू सब्बनें दा निगरान ऐ । ओहू प्रभुता आला ऐ ते सारे वृट्टे दे दिलें गी जोड़दा ऐ । ओहू बड़ी मंहू मा आला ऐ । एहू लोक जिनें चीजें कन्ने उसदी तुलना करदे न, अल्लाह उनें सब्बनें शा पवित्तर ऐ ।

(सच ते इयै ऐ जे) अल्लाह हर चीज दी रचना करने आला ऐ ते हर जीजं दा अविष्कार करने आला बी उयै ते हर चीजं गी उसदी स्थिति अनुसार उसी शकल ते रूप देने आला ऐ । उसदियां अनगिनत सिफतां न । अम्बरें

خَلْفَهُمْ، وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ
إِلَّا بِمَا شَاءَ، وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ، وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا، وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْعَظِيمُ

البقرة : २५५

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، عِلْمُ الْغَيْبِ وَ
الشَّهَادَةِ، هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، الْمَلِكُ
الْقَدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُحَيِّمُ الْعَزِيزُ
الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ، سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ

هُوَ اللَّهُ الْعَالِمُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَى، يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ

ते धरती पर जेकिश बी ऐ, उससे दा गुणगान
करे करदा ऐ। ओह, प्रभुता आला ते हिकमत
आला ऐ। (59-23-25)

الْأَرْضِ، وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

الحشر: २३-२५

2.

फरिश्ते

✽

अरबी भाषा च फरिश्ते ताई 'मलक' शब्द बरतोआ ऐ जिसदा शब्दार्थ सनेहा पजाने आला जां प्रतिनिधि ऐ । एदे कन्ने फरिश्तें दी पंदाईश दा उद्देश्य प्रगट होंदा ऐ । फरिश्ते अल्लाह दा सनेहा आनदे न उसदो इच्छेआ गो संसारं च लागू करवे न, इस आस्तें ओ सृष्टि दी व्यवस्था दा गं इक हिस्सा न जिनें गो अल्लाह नं इस लेई नियुक्त कीते दा ऐ जे ओ लौकिक ते अलौकिक संसार च उसदी इच्छेआ गो लागू करन । अलौकिक संसार पर फरिश्तें दा असर टकोह् दा होंदा ऐ ते उन्दे बिच कोई दखल नेई दिन्दा । फरिश्तें पर जकीन नेई करने दा अर्थ ए होग जे अल्लाह पासेआ माह् तु गो श्होई दा लो दा साधन बंद कीता जा ॥

सारियें उपमाएं दा पात्तर अल्लाह गो । जेह् डा सारे अम्बरें ते धरती दा रचनाकार ऐ । ते फरिश्तें गो ऐसी हालती च रसूल बनाइयें भेजदा ऐ, जे कदें-कदें उन्दे दो-दो पर हुन्दे न ते कदें त्रें-त्रें ते कदें चार-चार । ते उनें फरिश्तें दे परें दी सिरजना च जिन्ना बाद्धा ओह् चांह् दा ऐ, करदा ऐ । अल्लाह हर गल्लै गो करने दी पूरी-पूरी समरस्थ रखदा ऐ ।

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ
الْمَلَأِكَةَ رُسُلًا أُولِي أَجْوَاحٍ مَّثْنَى وَثُلُثَ
وَرُبَّمَا يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ، إِنَّ اللَّهَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

فاطر: २

(35-2)

तू उनेंगी आखी दे जे जेहड़ा मनुक्ख जिबराईल दा इस करियं शत्रु ऐ जे उसनं अल्लाह दे हुक्म कन्ने तेरे दिल पर एह कताब की तुआरी ऐ, जो अपने शा पँहले कथन दी पुष्टि करदी ऐ । जेहड़ी भगतें गी सच्चा रस्ता दस्सने आली ते शुभ सूचना आली ऐ ।

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلْجِبْرِيلِ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

तां उसगी चेतं रक्खना लोड़दा ऐ जे जेहड़ा बी मनुक्ख अल्लाह ते उसदे रसूलें जिबराईल ते मिकाईल दा बेरी ऐ, बेशक इयें जनेह नास्तिके दा अल्लाह बी शत्रु ऐ । (2-98-99)

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ

البقرة: 98-99

तुन्दा पूरब जां पच्छम पाससे छड़ा मुंह करी लंने च कोई नेकी नेई ऐ । सगोआं भलामानस ओह ऐ जेहड़ा अल्लाह, कयामत, फरिश्ते, रब्बी कताब ते सारे नबिये गी मनदा ऐ । ते इक उस अल्लाह दे प्रेम च पेइये अपने सारे साक-सम्बन्धिये, अनाथे-यतीमें, गरीब-मंगते, गुलामें ते मसाफरे ताई अपनी कमाई देई छोड़दा ऐ ते नित्त नमाज पढ़दा ऐ ते जकात दिन्दा ऐ । जदूं बी कोई प्रण करदा ऐ ते उसी नभांदा ऐ ते खास करी जंग, गरीबी ते बमारी बे दिनें च संयम रखदा ऐ, ऐसे लोक गी सदा-चारी न ते संयमी न । (2-178)

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ، وَأَتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْإِسْلَامَ فِي الْحَقِّ وَالصَّلَاةَ وَالزَّكَاةَ، وَالْمُؤْتُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا، وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ، أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا، وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

البقرة: 178

इस रसूल उप्पर जेकिश बी रब्ब पाससेआ तुआरेया गेदा ऐ, उस पर ओह आपू बी श्रद्धा रखदा ऐ ते दूए भगत बी श्रद्धा रखदे न । एह सारे दे सारे अल्लाह ते उसदे फरिश्ते ते उसदी कताब ते उसदे रसूलें पर श्रद्धा रखदे न ।

مَنْ الرُّسُولِ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ، كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ

البقرة: 178

अल्लाह फरिश्तें बिच्चा अपने रसूल चुनदा ऐ ते मनुक्खें बिच्चा बी। अल्लाह मतियें फरयादें गी मुनने आला ऐ ते मतियें परिस्थितियें गी दिक्खने आला ऐ। (22-76)

हे भगतो ! अल्लाह ते उसदे रसूल पर ते इस कताब पर श्रद्धा रक्खो जेहूड़ी उसने अपने रसूल पर तुआरी ऐ ते उस पोथी पर बी जेहूड़ी इस थमां पैहलें उन्ने तुआरी ही ते जेहूड़ा मनुक्ख अल्लाह, उसदे फरिश्तें, उसदियें कताबें, उसदे रसूलें ते बाद च औने आले दिनै बारें इन्कार करदा ऐ, तां समझो जे ओहू भलेआं बत्त भुल्ली गेदा ऐ। (4-137)

اللَّهُ يَضْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا ۖ وَمِنَ النَّاسِ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ
الحج : १६

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا أَنزَلْنَا لَكُمْ رَسُولًا
وَالْكِتَابَ الَّذِي نَزَّلَ عَلَيَّ رُسُومًا وَالْكِتَابَ
الَّذِي آتَيْنَاكَ مِن قَبْلُ ۖ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ
وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعيدًا
النساء : १३७

3.

पवित्र कुरान-मजीद

✽

‘कुरान-मजीद’ उस पोथी का नां ऐ जेह्ड़ी अल्ला पासेआ हजरत मुहम्मद मुस्तफा सल्लअम पर तुआरी गई ही ते जेह्ड़ी मानव जाति आस्तं आखरी धार्मिक विधान ऐ । कुरान का अर्थ ऐ-पढ़ी जाने आली पोथी । असल च कुरान ओ कताब ऐ जेह्ड़ी संसार च सारें कोला मती पढ़ी जन्दी ऐ । ‘कुरान’ शब्द का मतलब कताब जां सनेहा बी ऐ जिसी मनुष्य जाति तगर पजाना उसदे अर्थे च शामिल ऐ । पवित्र कुरान गे इक ऐसी गासं थमां उतरी दी कताब ऐ जिसदी शिक्षा ते संदेश सारी जाति आस्तं बरोबर न ते इसदी शिक्षा पर चलने ते इस संदेश गी प्राप्त करने च कोई बन्धन नेई ऐ । जद के दूइयां धार्मिक कताबां खास जाति ते खास समें आस्तं हियां ते कुरान-मजीद पूरे समें ते सारी मनुष्य जाति आस्तं ऐ ।

अलिफ, लाम, मीम । में अल्लाह सारें शा
मता जानने आला आं ।

الْم

इयं पुस्तक सम्पूर्ण ऐ । इस गल्लें च कोई
शक नई । एह्, सदाचारियें गी सुमारग बक्खी
लेंदी ऐ । (2-3)

ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى
لِّلْمُتَّقِينَ ۝

البقرة : २-३

जकीनन एह्, कुरान बड़ी महानता आला ऐ ।

ते इक सुरक्षित कताबे च मजूद ऐ ।

(56-78-79)

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ
فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ۝

الواقعة : १-४

जिस च अजर-अमर आदेश न ।

(98-4)

فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ۝

البينة : ४

अल्लाह ने इस कताबे दी शकली च उत्तम सनेहा भेजेया ऐ जेह्ड़ी मिलदी-जुलबी ऐ। जिसदे विशेष-वस्तु बड़े परोपकारी ते महान न। जेह्ड़े लोक अपने रबब कोला डग्दे न, ते इसगी पढ़ने पर जिन्दे सरकण्डे उम्भरी ओंदे न, जिन्दी खल्लड़ी ते दिल नर्म होइयै अल्लाह दे चिन्तन बक्खी लगगी षौंदे न। एह् कुरान अल्लाह दा आदेश ऐ। जिसदे जरीय ओह् जिसगी चांह् दा ऐ आदेश दिन्दा ऐ। ते जिसगी अल्लाह दिशाहीन आखी देऐ, उसगी कोई दिशा नेई देई सकदा। (39-24)

हमीद, मजीद (गुणगान करने जोग ते मंह् मा आले अल्लाह पास्सेआ एह् सूरात नाञ्जल होई)

अस इस कताबे दी सघन्ध चुक्कने आं जेह्ड़ी अपने मजमून खो'लिये बयान करने आली ऐ। असै इस कताबे गी कुरान बनाया ऐ, जो अरबी च ऐ, तां जे तुस इसगी समझो। ते एह् (कुरान) उम्मुत्किताब च सुरक्षित ऐ ते साढ़े ताई महान ते हिकमत आला ऐ।

(43-2-5)

असै कामिल अमानत गी अम्बरें, धरती ते प्हाड़ें अगें रक्खेआ हा पर उनें इसगी चुक्कने थमां इन्कार करी ओड़ेआ ते उस कोला त्राही गेआ। पर मनुक्खें न उसी चुक्की लेआ। ओह् सच्चें गी अपने उप्पर बड़ा अत्याचार करने आला ते नतीजे थमां ला-परवाह् हा।

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِيًّا ۖ تَتَشَوَّرُ مِنْهُ جُلُودٌ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ۝

الزمر: २६

حَمْدٌ

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝

إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ۝

وَرَأَيْتَهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ كَذَيْبًا لَعِبًا حَكِيمًا ۝

الزخرف: २-५

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ۝

(शरीरत दा भार लही देने दा) नतीजा एह् होआ जे अल्लाह नै अज्ञानी मदें ते अज्ञानी नारियें ते मुशरिक नर-नारियें गी सजा दित्ती ते जेह् डे आस्थावान ते भगत हे उन्दे पर दया कीती । अल्लाह सच्च गै क्षमा करने आला ते बार-बार कृपा करने आला ऐ । (33-73-74)

तूं उनेंगी आखी ओड़ जे मनुक्ख ते जिन्न इस कुरान जनेही कोई दूई कताब आनने आस्तै किट्ठे होई जान ते चाहे ओ आपूं-चें इक-दूए दी किन्नी बी सहायता करन, तां बी ओ इयै जनेही कताब नेई आनी सकदे ।

ते निश्चत रूप कन्ने असें इस कुरान बिच्च हर जरूरी गल्लें गी उसदे सारे पख्लें समेत बयान करी दित्ता ऐ । फी बी केई लोक इस थमां इन्कारी होई गे ते अनास्था व्यक्त कीती । (17-89-90)

जेकर असें इस कुरान गी कुसै परवतै उप्पर तुआरेया हुन्दा तां तुस सारे दिखदे जे परवत बी अदब कन्ने सिर झुकांदा ते अल्लाह दे ताह् कन्ने टुकड़े-टुकड़े होई जन्दा । एह् सारियां गल्लां, जेड़ियां सारे मनुक्खें गी आखै करने आं, सारें ताईं न जे इन्दे बारै सोचन ।

(59-22)

क्या ओ, जेह् डा अपने रबब पास्सेआ थहोई दी रोशन दलील पर विश्वास कन्ने टुरे करदा ऐ ते जिसदे पिच्छें उसदे पास्सेआ इक साक्षी औना ऐ ते जिस थमां पैहलें बी मूसा दी कताब उतरी चुकी ऐ । जेह् डी उसदा समथंन

لِيَعَذَّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

الاحزاب : ७३-७४

قُلْ لَّيْسَ اجْتَمَعَتِ الْاَلْسُنُ وَالْاَعْيُنُ عَلَى اَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْاٰنِ لَا يَأْتُوْنَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَتْ بِخَصْمِهِمْ لَبَعْضٌ ظَلَمِيْرًا ۝

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِيْ هَذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ ۚ فَاَبَى الْاَكْثَرُ النَّاسِ اِلَّا كُفُوْرًا ۝
بئى اسراء بیل : ८९-९०

لَوْ اَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْاٰنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَاَيْتَهُ خَائِعًا مُّتَمَدِّدًا مِنَ خَشْيَةِ اللّٰهِ ۗ وَتِلْكَ اِلَّا نَمَآلٌ نَّضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ۝

اَلَمْ يَنْ كَانْ عَلَى بَيْتِهِ مِنْ رَبِّهِ وَيَشْلُوْهُ شَاْهَدًا مِّثْنًا ۚ وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسٰى اِمَّا مًا رَّحْمَةً ۚ اُولٰٓئِكَ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ ۚ وَ مَنْ يَكْفُرْ بِهٖ مِنْ

करे दी ही । उसदे बयान थमां पंहलें लोकें तें इमाम ते रहमत ही (के ओ झूठा होई सकदा ऐ) ओह् मूसा दे सच्चे अनुयाई, इक दिन इस ताईं आस्था रखडन ते धिरोधी भड़े चा जो कोई इन्कारी रोह्ग उसगी नरकें च थाह् र थ्होग । बस, इसदे सरबन्धे च कूसै सैशे च पीने दी लोड़ नेईं । जकीनन ए सचाई तेरे रब्ब पाससेआ ऐ पर अक्सर लोक आस्था नेईं बन्नदे । (11-18)

ते एह् इक महान कताब (कुरान) ऐ जिसगी असें तुआरेया ऐ । जेह् डी खजानें-नेमतें कन्ने भरोची दी ऐ ते जेकिश इस थमां पंहलें लखोए दा हा, उसगी पूरा करने आली ऐ । असें इसी इस करी तुआरेया ऐ जे तूँ इसदे बिच्चा लोकें गी शिक्षा दे । ते जेह् डे लोक मक्कें ते उसदे आलै-दोआलै रोह् दे न उनेगी डराऽ ।

(6-93)

में तुन्दे धर्म गी तुन्दे ताईं पूर्ण कीता ऐ । तुन्दे ताईं अपने सारे पक्ख खो'लिये देई दिते न । ते तुन्दे ताईं इसलाम धर्म गी चुनेआ ऐ ।

(5-4)

ते ऐह् कुरान ऐसी कताब ऐ जिसगी असें तुआरेया ऐ ते एह् बरकतें आली ऐ । बस, इसदा अनुसरण करो ते प्रभु शा डरदे र'वो तां जे तुन्दे पर दया कीती जा । (6-156)

الْأَحْرَابِ فَالْتَارُ مَوْعِدُهُ، فَلَاتَكُ فِي مَرْيَةِ
مِنْهُ دَانَهُ الْعَقُ مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يُؤْمِنُونَ

هود : १८

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مَبْرُكًا مُصَدِّقًا
الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَرِئَازٌ رَامَ الْقُرَى وَ
مَنْ حَوَّلَهَا

الانعام : १३

الْيَوْمَ اكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ
عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ
دِينًا

السائدة : ६

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مَبْرُكًا فَاتَّبِعُوهُ
وَاتَّقُوا الْعَلَّامَةَ تَوْحِيدُونَ

الانعام : १५६

पवित्र कुरान

ते अस कुरान बिच्चा ओ शिक्षा बरलें-बरलें
तुआरा करने आं जेह्डी श्रद्धालुएं ताईं सुखदाई
ते दया दा भण्डार ऐ ते दुष्टें ताईं नुकसान गी
गे बघांदी ऐ । (17-83)

وَنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ
لِّلْمُؤْمِنِينَ ۖ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا
خَسَارًا ۝

بنی اسرائیل : ۸۳

4.

पैगम्बर—अवतार

✽

कुरान-मजीद इस गल्ल दी पुष्टि करदा ऐ जे अल्लाह नं हर जाति आस्तं हिदायत दा परबन्ध कीते दा ऐ ते इस चाल्ली कुरान-मजीद हरइक पैगम्बर दी पवित्रता ते सचाई दी पुष्टि करदा ऐ । इतिहास गुआह् ऐ जे हर जाति पासं हर समय च पैगम्बरें गी भेजेआ गेआ तां जे ओ लोकें दा ध्यान अल्लाह पासं करन । हजरत मुहम्मद मुस्तफा सल्लअम धार्मक विधान आनने आले पैगम्बरें चा आखरी पैगम्बर हे ते इस चाल्ल। इस्लाम इक पूरा ते सबूरा सनेहा ऐ ते सारे पुराने धार्मक ग्रन्थें दा किट्ठ ऐ । हून पैगम्बर ते आई सकडन पर सिर्फ इस्लाम च ते ए पैगम्बर सिर्फ इस करिऐ औगन तां जे ओ हजरत महम्मद मुस्तफा सल्लअम दी आंदी दिव्यें शिक्षाएं गी संसारें च फैलान ते कोई पैगम्बर हून कोई नमां विधान लेइयं नेईं औग । कुरान-मजीद सिर्फ पैगम्बरें दी सचाई पर गै लो नेईं पांदा सगोआं उनें गी नकारने ते दुशमनी दी उनें सारियें अवस्थाएं पर बी लो पांदा ऐ जेइयां उन्दे कन्ने घटियां ।

कुरान-मजीद दे अनुसार फिरऔन उनें शकितयें दा लक्षण ते चिन्न ऐ जिनें सारे पैगम्बरें गी नकारेआ ते बिरोध कीता ।

अल्लाह फिरस्ते बिच्चा अपने रसूलें गी चुनदा ऐ ते मनुक्खें बिच्चा बी । सच्च ऐ, अल्लाह सब्वै किश दिक्खै सुनं करदा ऐ ।

اللَّهُ يَضْطَرُّنِي مِنَ الْمَلَأِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ
إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

الحج : ٧١

(22-76)

ते असें हर कीम पास्सै इक रसूल भजेया ऐ, जे अल्लाह दी इवादत दी शिक्षा देऐ । ते बुराईं शा किनारा कशी सिखाड । फी उन्देचा किश ऐसे निकले, जिनें गी अल्लाह ने रस्ता दस्सेआ ते केइये पर अल्लाह दी करोपी होई गेई । हुन तुस सारी पृथ्वी पर फिरो, ते दिक्खो जे जिनें रसूलें गी झूठा आखेया हा उन्दा परिणाम केहू होआ ।

(16-37)

ते जद्दू तेरे सिरजनहार ने फरिश्तें गी आखेया हा जे में घरती पर इक खलीफे गी स्थापित करना चाहन्ना, उनें आखेया हा जे तू ऐसे व्यक्ति बी सिरजी देगा, जेड़े घरती पर लड़ाइयां लोआंगन ते खून-खराबे करडन ते अस तेरे गुणें कन्ने भरोचा तेरा भजन करदे रोहन्ने आं । तेरे महान होने गी स्वीकार करने आं । इस पर उसने आखेया—बेशक मिगी उसदा ज्ञान ऐ, जिसदा तुसें गी नेई ।

(2-31)

जकीनन असें तेरे चा आकाशवाणी तुआरी ऐ । जियां नूह ते उसदे बाद आने आले सारे नबियें पर तुआरी ही । ते असें इब्राहीम, इस्माईल, इस्हाक ते याकूब ते उसदी सन्तान पर ईसा अयूब यूनस हारून ते सुलेमान पर बी आकाशवाणी तुआरी ही, असें दाऊद गी बी इक कताब दिस्ती ही ।

ते किश रसूल ऐसे भजे जिन्दा वर्णन अस तेरे छा पहले करी बंठे आं । किश ऐसे न जिन्दा

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا لِّيُنذِرَ فِيهَا وَلِيُنذِرَ فِيهَا وَلِيُنذِرَ فِيهَا وَلِيُنذِرَ فِيهَا
اللَّهُ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ۚ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ ۗ
فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْرِبِينَ ۝

النحل: ३७

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ۖ قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ ۚ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۗ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝

البقرة: ३१

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ ۚ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ ۚ وَعِيسَى ۚ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ ۚ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ۝

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ
وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ۚ وَكَلَّمَ

जिक्र असे तेरे अगमें नेईं कीता । ते अल्लाह
मूसा कन्ने चंगी-चाली विचार-विमर्श कीता
हा । (4-164-165)

اللَّهُ مُوسَىٰ تَكَلِيمًا

النساء : 164-165

ते ओह् समां बी चेता रक्खो, जिसले उस
पालनहार ने इब्राहीम दी परीक्षा केइयें गल्लें
कीती ही ते इब्राहीम ने उनें गी पूरा करी दिता
हा । फी इस थमां बाद अल्लाह ने फरमाया
हा—में तुगी लोकें दा इमाम बनांग । इस पर
इब्राहीम ने पुच्छेया हा—मेरी सन्तान गी बो ?
अल्लाह ने फरमाया—(ठीक ऐ पर) मेरे इस
वाक कन्ने अत्याचारिये गी कोई लाभ नेईं
ध्हाग । (2-125)

وَ إِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ
فَاتَّمَّهُنَّ، قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ
إِمَامًا، قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي، قَالَ لَا يَتَّبِعُ
عَهْدِي الظَّالِمِينَ ۝

البقرة : 125

ते बेशक असें मूसा गी तुस्तक दिती ही,
वे उस थमां परेन्त, रसूलें गी उन्दे पिच्छें
भेजेया हा । मरियम दे पुत्तर ईसा गी असें
परतक्ख चमत्कार बक्शे हे । ते उसगी
रूहलकुदुस कन्ने शक्तिवान कीता । पर तुस
सोचो जे जद्दुं कोई रसूल तुन्दे पासस आदेश
लेइयें आया जेह् डा तुसे गी पसन्द नेईं हा तां
तुसे घमन्ड दस्सेया ते किश रसूलें गी झूठा
जाहूर कीता ते केइयें रसूलें दी हत्या कीती ।
(2-88)

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ
بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ، وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ
مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ،
أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى
أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ، فَفَرِّقُوا كَذِبْتُمْ
فَرِيقًا تَفْتَلُونَ ۝

البقرة : 88

ते असें इसराईल वंश दे लोकें गी समुन्दर पार
कराई दिता हा । तां फिराबोन ते उसदियें
फोजें बेन्याइयां करदे होई उन्दा पीछा कीता
हा । उसगी ते उसदी फोज गी डुब्बने दी
विपदा स्हारनी पेई ही । तां फिराबोन ने
आखेया हा—में उस प्रभू हे बारे च अपने

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ
فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ كَيْفِيًّا
وَعَدَا، حَتَّىٰ رَدَّآذْرَكَهُ الْعَرْقُ، قَالَ أَمْنْتُ

मनं च श्रद्धा धारण करना। जिसदे भ्रद्दालू
हसराईल वंश दे लोक न उस थमां बगैर होर
कोई परमेसर नेईं। में उसदे पूजकें ते अज्ञा-
कारियें बिच्चा आं।

(असें आखेआ) क्या तूं हुन श्रद्धा रक्खना ऐं,
जदके तूं पैह्लें आज्ञा दा उलंघन कीता ते
लड़ाइयां-घामें करने आलें चा हा।

हुन अस तेरी देहू गो सांभी रक्खिये तुगो मुक्त
करी बेगे तां जे आने आलियें नसलें ताईं तूं
इक चमत्कार दे तीरे पर र'वे। बशक्क मते
लोक साढ़े चमत्कारे दे जानू नेईं हुन्दे।

(10-91-93)

ते हुन तूं मरियम दे वारं जो किश बी इस
कताबें च लखोए दा ऐ उसमी बी बयान कर।
खास करिये जिसलें ओ अपने सम्बन्धिये गी
छोड़िये पूरब बक्खी इक थाहूर टुरी गई ही।

ते अपने नाते-साके कन्नोआं सारे सरबन्ध
तोड़िये एकांतवासी होई गई ही। उस बेल्लें
असें उस कोल आकाशवानी करने आला
फरिश्ता (जिबराईल) भेजेआ हा। ते मरियम
दे अग्गे इक सबूग मनुक्ख बनिये प्रगटेआ हा।

मरियम ने उसगी आखेआ हा, जेकर तेरे
अन्दर किश सज्जनताई ऐ तां में तेरे शा दया
दे भण्डार परमेसर दी शरण मंगनी आं।

इस पर उस फरिश्ते ने आखेआ हा जे में तां
तेरे कृपानिधान सिरजक दा भेजे दा इक

أَنْتَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَمَنْتَ بِهِ
بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ○

أَلَنْ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلَ وَكُنْتَ مِنَ
الْمُفْسِدِينَ ○

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ
خَلَقْنَا آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ
آيَاتِنَا لَغَفُلُونَ ○

يونس: 91-93

وَإِذْ كُذِّبَ الْكُتَيْبُ مَرْيَمَ إِذْ اتَّبَعَتْ مِنْ
أَهْلِهَا مَكَانًا شَرِيحًا ○

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا
إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ○

فَكَانَتْ رَبِّي أَحْسَنُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ
كَوَيًّا ○

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ

फरिश्ता मात्र आं ते तुगी इक पवितर जागत देने ताईं आयां ।

इस पर मरियम ने चरज बुज्जिये आखेआ जे मेरे मन्तान कियां होई सकदी ऐ, फी जे अजे तगर मिगी कुसे मनुक्खे छूह्ता बी नेईं ते ना गी मेरे कन्ने भोग-बलास होआ ऐ ।

तां फरिश्ते ने आखेआ जे गल्ल इस्से चाल्ती दी ऐ, पर तेरे सिरजक ने एह् आखेआ ऐ जे एह् कम्म मेरे ताईं बड़ा सौखा ऐ । अस इस ज्याने दी उत्पत्ति इस आस्तै करगे जे उसगी लोके ताईं इक चि'न्न बनाई सकचै । ते अपने पासेआ कृपा दा इक माध्यम बनाई देचै । ते अस इस गल्ले दा निश्चा करी चुके आं ।

ते ओह् गर्भवती होई गई । फी उस गर्भ समेत गी दूर कुसे होर थाह्.रा पर टुरी गई ।

ते प्रसूता पीड़ उसगी बेहाल करिये इक खजूर दे रुक्खे कोल लेई गई । तां उसने आखेआ जे काश ! इस थमां पँहले में एह् देह् त्यागी छोड़ी दी हुन्दी तां लोके ताईं एह् सब किश भुल्ली-बिस्सरी दी गल्ल होई जन्दी ।

तां फरिश्ते ने उसी ख'लकी मंठा दा आला देइये आखेआ हा जे तुं चिन्ता नेईं कर । तेरी ख'लकी बक्खी अल्लाह ने इक चश्मा बगाए दा ऐ । उस पर जाइये अपने-आपे दी ते ज्याने दी साफ-सफाई कर ।

ते खजूर दी डाह्.ल्लो गी अपने पाससै खिचिये ल्हा, ओह् तेरे पर सजरे फल सुट्टग ।

عُلْمًا رَجِيًّا ०

قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ
وَلَمْ أَكُ بَاطِنًا ०

قَالَ كَذَلِكَ ۖ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلِيمٌ هَدِيدٌ ۖ وَ
لَتَجْعَلَنَّهُ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا ۖ وَكَانَ أَمْرًا
مَّقْضِيًّا ०

وَحَمَلْنَاهُ فَانْتَبَهَتْ بِهِ مَحَاطًا قَوْمِيًّا ०

فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ ۖ قَالَتْ
يَلَيْتُنِي مِثْلُ نَبْتِ هَذَا ۖ وَكُنْتُ نَسِيًّا
مَّنْسِيًّا ०

فَتَنَادَى مِنَ تَحْتِهَا أَلَمْ يَخْرُجْ مِنِّي كَذَّابٌ
رَبُّكَ تَعْمَتُكَ سَرِيًّا ०

وَ هُوَ فِي أَلْيَتِكَ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَوِّطُ عَلَيْكَ
رُطْبًا جَنِيًّا ०

ओह् खजूरां खा ते चश्मे दा पानी बी पी ।
आपूँ बी नही ते जागतें गो बी नुहालिये अक्खीं
ठंडियां कर । फी जेकर तूँ कुसै मर्दं गो दिक्खे
तां आखी देआं जे में देयालु परमेसर आस्ते
इक रोज्जे दी सुखन सुखी दी ऐ । में अज्ज
कुसै मनुक्खं कन्ने गल्ल नेईं करी सकदी ।

इसदे मगरा ओह् उस जागतें गो सवार करिये
अपनी जाति दे लोके च लेई आई । उनें
लोके आखेआ जे मरियम तूँ बड़ा कलच्छना
कम्म कीता ऐ ।

हे हारून दी भैने ! तेरा पिता बी भंडा मनुक्ख
नेईं हा ते तेरी माता बी व्यभिचारनी नेईं ही ।
तां उसनें जागतें बक्खी सारत कराई । उनें
लोके आखेआ जे अस इस कन्ने कियां गल्ल
करचै जेहूड़ा कल्ला तगर पंघूड़े झूटं दा हा ।

एह् सुनिये मरियम दे पुत्तर आखेआ जे में
अल्लाह दा बन्दा आं । मिगी उसनें कताब
दित्ती ऐ ते मिगी नबी बनाया ऐ ।

ते जित्थें बी में आं, अल्लाह ने मिगी बरकतां
दित्तियां न । में जदूँ तक जींदा आं, मिगी
उसनें नमाज्ज पढ़दे रीह्ने ते ज्जकात दिन्दे रीह्ने
ताईं पक्का कीते दा ऐ ।

उसने मिगी माता दी सेवा करने आला बनाया
ऐ । उसने मिगी द्रुष्ट ते दुर्भाग नेईं बनाया ।
ते जिस रोज में जम्मेआ हा, उस रोज मेरे पर
सलामती उतरी ही । ते जदूँ में मरइ ते फी
जिसनें मिगी जींदे करिये ठुआलेया जाग, उसले
बी मेरे पर शान्ति उतरग ।

فَكُنِّي وَاشْرَبِي وَكْرِي عَيْنًا، فَمَا تَرَيْتِ
مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقَوْلِي إِنِّي تَدْرُسُ
لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ رَأْسِيًّا ۝

فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِيلًا، قَالُوا لِمَ تَرِي
لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ۝

يَأْتِخْتُ هَرُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا
كَانَتْ أُمَّكَ بَغِيًّا ۝
فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ، قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ
فِي الْمَهْرِ صَدِيقًا ۝

قَالَ رَبِّي عَبْدُ اللَّهِ، أَنَسِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي
نَبِيًّا ۝

وَجَعَلَنِي مُبْرَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ، وَأَوْصَانِي
بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۝

وَمَرًّا بِوَالِدَيْهِ، وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ۝
وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ
أُبْعَثُ حَيًّا ۝

असलै च एह् मरियम दा पुत्तर ईसा ऐ ते एह् उसदी सच्ची घटना ऐ जिस बार ओह् लोक मतभेद रक्खै करदे न ।

(19-17-35)

ते उस समें गी बी याद करो जहूँ अल्लाह ने सारे नबिये आला पक्का प्रण लिया हा जे जेकिश बी तुसें गी कताब ते हिकमत दिता जा, फी तुन्दे कोल कोई रसूल आवै जेह्ड़ा उस वाणी गी पूरा करने आला होऐ, जेह्ड़ी तुन्दे कश ऐ तां तुसें उसदा श्रद्दालु बनी जाना ते उसदी मदद बी करनी । इब्बी आखेआ हा जे क्या तुस इस गल्लै गी स्वीकार करदे ओ ते इस पर भेरे पास्सेआ सुट्टी दी जिम्मेदारी गी मनदे ओ ? उनै आखेआ हा जे अस प्रण करने आं । इस पर उसने आखेआ हा जे तुस साक्षी र'वो ते में बी तुन्दे कन्ने साक्षिये बिचचा इक आं ।

(3-82)

ते ओह् बेल्ला चेता करो जहूँ असें नबिये शा उन्दे पर पाई दी इक ख्वास गल्लै दी प्रतिज्ञा लेई ही ते तेरे शा बी प्रतिज्ञा कराई ही । ते न्ह, इब्बाहीम ते मूसा ते मरियम दे पुत्तर ईसा ते उनै सारै कोला पक्की प्रतिज्ञा लेई ही ।

(33-8)

ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ
بَيِّنَاتٌ

مریم: ۱۷-۳۵

وَلَاذِ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا
آتَيْنَاكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ
رَسُولٌ مِصْرَقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ
وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَى
ذُلِّكُمْ لِاصْرِيءَ قَالُوا أَأَقْرَرْنَا قَالَ
فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ○
الاحزاب: ۸۲

وَلَاذِ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَ
مَنْ نُؤْيِرْ وَلَا يُرْهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ
وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِيثَاقًا غَلِيظًا ○

الاحزاب: ۸

5.

इस्लाम दे संस्थापक हज़रत मुहम्मद मुस्तफा सल्लअम ✽

इस्लाम दे पंगम्बर ते प्रवर्तक मक्का च अगस्त 570 ई. च पंदा होए। तुन्दा शुभ नां मुहम्मद सल्लअम रबखेआ गेआ जेह् दा अर्थ ऐ—‘जिसदी प्रशसा कीती गेदी होऐ।’ जेल्ले हज़रत मुहम्मद मुस्तफा सल्लअम 30एं ब’रें दे होऐ तां अल्लाह दे गूढ़े हिरखं च डुबदे गे। मक्का दे लोकें दिये बेशुमार बढिये खासकरी भूर्ती-पूजा दा बरोध करदे होई लगातार इक गुफा च जाइऐ अल्लाह पास ध्यान करिऐ ओदी उपासना शुरू करी ओड़ी। ए गुफा मक्का थमां दो जां ब्रं मौल दूर ऐ। फी जिसलें तुस 40एं ब’रें दे होऐ उस्सं गुफा च पंहुली बारी तुन्दे पर आकाशवाणी होई जेह् डी कुरान-मजीद दी सूर: 96 च दर्ज ऐ। इस आकाशवाणी च तुसं गी हुकम दित्ता गेआ जे इस गल्लें दी घोशणा करो जे अल्लाह इक ऐ जिन्नं मनुक्खं गी पंदा कीते दा ऐ ते उसदे स्थाऽ च अपने हिरखं दा बीऽ राहे दा ऐ ते ए भविक्खवाणी कीती गेदी ऐ जे संसारं गी हर चाल्ली दी शिक्षा कलम राहें दित्ती जाग। ए पवित्र आयतां करान-मजीद दी शिक्षाएं दा नचोड़ न।

हे नबी ! असें तुगी इस चाल्ली भेजेआ ऐ जे तूं संसारं दा निरीक्षक बी ऐं ते श्रदानुएं गी शुभ समाचार देने आला बी ऐ। ते बरोधिये गी साबधान करने आला बी ऐं।

ते अल्लाह दी आज्ञा कन्ने उसदी बक्की सहने आला इक लिश्कदा सूरज बनाइयै भेजेआ ऐ।

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا
مُّبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ۝

ते श्रद्धालुएं गी शुभ समाचार देई ओइ जे उनें गी अल्ला पास्सेबा इक बड़ा बड़्हा पुरस्कार मिलग ।

(33-46-48)

तू आखी दे जे हे लोको ! में तुन्दे सारें बास्तै अल्लाह दा रसूल बनिये आया आं । अम्बरें ते धरती पर उस्से दा राज ऐ । ओदे इलावा होर कोई पूजनजोग नेई ऐ । ओह् जीदा बी करदा ऐ ते मारदा बी ऐ । तां अल्लाह ते उसदे रसूल पर श्रद्धा रखो जेह्ड़ा नबी बी ऐ ते उम्मी बी । जेह्ड़ा अल्ला ते उसदी गल्लें पर श्रद्धा रखदा ऐ, उसदा अनुसरण करो तां जे तुस सुमारग पाई सको ।

(7-159)

ते असें तुगी सारी मनुक्खता ताई' ऐसा रसूल बनाइयें भेजे दा ऐ, जिसदी हाकमी शा बाहर कोई बी चीज नेई । जेह्ड़ा श्रद्धालुएं गी खुशी दे सनेह् दिन्दा ऐ ते नास्तिकें गी चेतावनी दिन्दा ऐ । पर मते लोकें गी इस तत्थ दा ज्ञान नेई ।

(34-29)

ते तुगी अल्लाह पास्सेबा इक कदे' नेई' मुक्कने आला फल ध्होग ।

ते तू अपनी शिक्षा ते कमें करी बड़े उच्चे स्थान पर ऐं ।

(68-4-5)

ना गे मुहम्मद तुन्दे बिच्चा कुसै मर्द ते पिता न । ओह् अल्लाह पास्सेबा भेजे दे रसूल न । ओह् नबियें दी मोह् र न । अल्लाह सब जानदा ऐ ।

(43-41)

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ
فَضْلًا كَثِيرًا ۝

الاحزاب: ५६-५८

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ
جَمِيعًا لَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَأَمُوتُوا بِاللَّهِ
رَسُولِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا وَأَنْتُمُ الْمُهْتَدُونَ ۝

الاعتراف: १५९

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا حَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا
وَنَذِيرًا ۚ وَلَئِن كَثُرَ النَّاسُ لَا يَعْلَمُونَ ۝

سبا: २९

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ۝

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ۝

القلم: ५-४

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَئِن
رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝

الاحزاب: ५८

तुन्दे आस्ते (अर्थात नेहू लोके आस्ते) जेहूँ अल्लाह ते कयामत दे दिन कन्ने मिलने दी तांगु रखदे न ते अल्लाह गी बड़ा याद करदे न, अल्लाह दे रसूल च इक बड़ा शैल नमूना ऐ जिसदा उने अनुसरण करना लोड़चदा ।

(33-22)

बेशक अल्लाह ते उसदे फरिश्ते इस नबी पर अपनी किरपा करे दे न । हे मोमिनो ! तुस बी इस रसूल पर दरूद भेजदे र'वा करो ते उन्दे आस्ते प्रार्थना करदे र'वा करो ते उन्दे ताईं शांति मंगदे र'वा करो । (33-57)

ओहू खुदा गे जिसने अधिकार ते दीन आस्ते निर्देश देइयै रसूल गी भेजे दा ऐ । तां जे ओहू सारे दीने पर इसगी उच्चा प्रमाणित करी देऐ । ते अल्लाह गे साक्षी ऐ ।

मुहम्मद अल्लाह दे रसूल न ते जेहूँ लोक उन्दे कन्ने न ओहू इन्कार करने आले बरूद बड़ा जोश रखदे न, पर ओहू आपूँ-बिच्चे बड़ा मिट्ठा व्यवहार करने आले न । तूँ जिसले उने गी दिखगा तां ओहू निर्लिप्त ते अल्लाह दा आज्ञाकारी पागा । ओहू अल्लाह दी किरपा ते उसदी खूशी गी तुप्पने च लगे रौहूँ दे न । उन्दी पन्छान उन्दी नुहारे पर सजदे दे चिन्ने दे रूप च ऐ । उन्दी एहू दशा तोरात च वर्णन होई बी ऐ ते इन्जील च उन्दी दशा इस चाल्ली वर्णन कीती गेदी ऐ जे ओहू लोक ऐसी खेती आंगर होडन जेहूँ अपने आँकर कढदी ऐ, फी उसगी पक्कां करदी ऐ, फी अभनिये

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ
حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ۝

الاحزاب : २३

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۝
الاحزاب : ५७

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ
الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ، وَكَفَى
بِاللَّهِ شَهِيدًا

مَعَمَّدَ رَسُولَ اللَّهِ، وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ
عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا
سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا
سِيمًا هُمْ فِي رُجُومِهِمْ مِنْ أَكْثَرِ السُّجُودِ
ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوَارِيثِ وَمَثَلُهُمْ فِي
الْأَنْجِيلِ بِذَكَرِهِمْ أَخْرَجَ شَطَاةَ فَازَرَةَ
فَاسْتَفْطَلَتْ فَاسْتَوَى عَلَى سُوقِهِمْ يُعْجِبُ

जड़े पर खड़ी जन्दी ऐ । फी ओ करसाने गी
पसिन्द औन लगदी ऐ । उसदा परिणाम एह
हुन्दा ऐ जे नास्तिक लोक दिक्खी-दिक्खी
जलदे न । अल्लाह ने मोमिनें गी ते ईमान दे
अनुकूल कम्म करने आले कन्ने एह प्रण कीते
दा ऐ जे उनें गी क्षमा ते बड़ा बड़डा प्रतिफल
ध्हीग । (48-29-30)

तू आखी दे जे तूस अल्लाह कन्ने ध्यार करदे
ओ तं मेरा अनुसरण करो । ओह बी तुन्दे
कन्ने प्रेम करग ते तुन्दे अपराध माफ करी देग
ते अल्लाह बड़ा क्षमा करने आला ऐ से बार-
बार दया करने आला ऐ ।

तू एबी आखी दे जे अल्लाह ते उसदे रसूल दी
आज्ञा मनदे र'वी । जेकर ओह मुक्करी जान
तां अल्लाह इन्कारिये कन्ने प्यार नेई करदा ।
(3-32-33)

हे रसूल ! जो किश बी तेरे खुदा वास्सेआ तेरे
पर तुआरेया गेदा ऐ उसी लोके तगर पजाई
दे ते जे तू ह्यां नेई कीता तां उसदा सनेहा
तू बिल्कुल पजाया गी नेई ते अल्लाह तुगी
लोके कशा सुरक्षित रक्खग । बेशक अल्लाह
इन्कारिये गी सफलता दा रस्ता कदे नेई
दस्सग । (5-68)

الرَّزَاءَ لِلْمُؤْتَمِرِينَ بِمَهْمُ الْكُفَّارِ، وَعَسَى اللَّهُ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ
مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ۝

الفتح : ३०

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي
يُحِبِّبْكُمْ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ، وَاللَّهُ
عَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ، فَإِنْ تَوَلَّوْا
فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكُفْرِينَ ۝

أل عمران : ३२-३३

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ
رَبِّكَ، وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ،
وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ، إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۝

المائدة : ६८

6.

उपासना

✽

इस्लाम दे पंजें हुकमें चा नमाज दूआ हुकम ऐ । पंहुला हुकम अल्ला दी एकता पर जकीन रक्खना ऐ । नमाज अल्लाह कन्ने सम्बन्ध बनाने ते ओदी निकटता हासल करने दा इक प्रभावशाली साधन ऐ । ए लगातार चलने आला इक कर्म ऐ । अल्लाह सुनदा ऐ ते बेनती दा जबाब दिन्दा ऐ । इस्लाम दी पूजा दे सम्बन्ध च ए विचार ऐ जे पूजा करने आले दी आत्मा अल्लाह दे सामनं उसदी किरपा, देया ते शक्ति पर अटल विश्वास करदे होई नेईं रुकने आले जोशं कन्ने सजदे च पेदी ऐ । पूजा च मनुक्खं ते उसदे पंदा करने आले बशकार कुसं होर सहारे दी लोड़ नेईं ।

उनें गी इयै हुकम होआ हा जे ओहू सिर्फ इक्क अल्लाह दी भक्ति करन ते भक्ति गी उससे ताईं विषिष्ट करी ओड़ुन । ओहू अपनिये नेक भावनाएं च पक्का विश्वास रक्खने आले होन ते नमाज जमाअत कन्ने पढ़न ते जकात देन । इयै सच्चा धर्म ऐ । (98-6)

ते में जिन्नें ते मनुक्खें गी अपनी भक्ति ताईं पंदा कीते दा ऐ । (51-57)

وَمَا أَرْوَا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ
الْدِّينَ ۚ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ
يُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ ۝

الْبَيِّنَةِ ۖ

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِي ۝

الذَّارِيَةِ ۖ

तू सूरज डुबने शा लेइयै भलेयां भेरा पेई
जाने तगर नमाज पढ़ा कर ते सबेरें बी कुरान
पढ़ा कर । बडलै पढ़े दा कुरान उसगी जल्दी
स्वीकार होई जन्दा ऐ ।

ते रातीं बी किश चिर सौने परैत उटिठयें
नमाज अदा करा कर । एहू तेरे लेई मती
किरपा दा साधन बनग । इयां पूरी आशा ऐ
जे तेरा ईश्वर तुगी प्रशंसा जोग थाहू रा पर
जाई खडेरें । (17-79-80)

तुस सारी नमाजों दा ते खास करियें बशकारली
नमाज दा पूरा ध्यान रक्खा करो ते अल्लाह
आस्तें आज्ञाकारी बनियें खड़ोई जाओ ।

(2-239)

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِكَ السَّمْسُ إِلَى عَسَى الْيَلِ
وَ قُرْآنَ الْقَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْقَجْرِ كَانَ
مَشْهُودًا ○

وَمِنَ الْيَلِ فَتَجِدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَى
أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّخْمُودًا ○

بَنَى اسْرَائِيلَ : १०-११

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى
وَ قَوْمُوا إِلَيْهِ قَنُوتَيْنِ ○

البقرة : २३९

7.

रोज़ा—बरत

✽

कुरान-मज्जीद च दस्सेआ गेदा ऐ जे रमजान शरीफ च जेह्ड़ा चानना म्हीम्ना ऐ मूंह्-न्हेरे शा लेइयं सूरज डुब्बने तक बरत रक्खेआ जा । ए प्रशिक्षण वा साधन ऐ जेह्ड़ा संयम च बाद्धा करवा ऐ ते अध्यात्मकता दी उच्चि थाह् रा तक पुज्जना सौखा करी दिन्दा ऐ । बरत रक्खने आला अल्लाह दे गुणें मतलब जे दानशीलता, उदारता ते दयालुता आदि शा अवगत हाई जन्दा ऐ ते इस चाल्ली बरत इनें गुणें गो अपनाते च हर मनुक्खे दी मदद करवा ऐ ।

हे श्रद्धा रक्खने आले लोको ! तुन्दे आस्तं रोज़े रक्खने उस्से चाल्ली जरूरी न जियां उन्दे ताईं जरूरी हे जेह्ड़े तुन्दे शा पैह्लें होई गेदे न । तां जे तुस सुरक्षित र'वो ।

इनें रोज़े ताईं किश गिने दे दिन निश्चत न, पर जेकर कोई रोगी जां मसाफर होऐ तां उसी दूए दिनें च इन्दी गिनतरी पूरी करनी पौग । ओह् लोक जेह्ड़े इस ताईं समरथ नेईं रक्खदे तां उन्दे आस्तं इक गरीबे गी रुट्टी खलानी जरूरी ऐ ते जेह्ड़ा मनुक्खे पूरी आज्ञाकारी कन्ने नेक कम्म करग ते उसदे ताईं लाभकारी होग । जेकर तुस ज्ञान रक्खदे ओ तां रोज़े रक्खना तुन्दे ताईं चंगा ऐ । (2-184-185)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ
كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ۝

أَيُّهَا مَعْدُودَاتِ، فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا
أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ، وَعَلَى
الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ وَشَكِيٍّ،
فَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ، وَآن
تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

البقرة : 184-185

8.

ईश्वर दी राह च खरच करना

✽

असल धन पर कुरान ने जेह्ड़ा टैक्स निरधारत कीते दा ऐ उसी जकात आखदे न । 'जकात' शब्द शा ने इसदा उबदेश जाहूर होंदा ऐ । 'जकात' दा अर्थ ऐ—पवित्र करना ते बाद्धा करना मतलब कौम दे हिस्से गो कइदियं बाकी दी पवित्र जंदात गो अपने ताईं बरतना ते कौम दे हिस्से गो कौम दी सेवा च लाइयं उसदी उन्नती दा कारण बनना । जकात इस्लाम दा त्रिया हुकम ऐ ते ए हुकम इस्लाम च इक-दूए पर पाईं दिये जिम्मेदारिये दे म्हतव पर लो पांदा ऐ ।

नमाज पढ़े जाओ ते जकात बी दिन्दे जाओ ।
ते अल्लाह दे भगतें कने रलिये भगती
करदे रेवा करो । (2-44)

(ते जहूँ अल्लाह मती-मती बरकत देऐ) तां
अपने कोल दे रिशतेदारें गो, निर्धनें गो
मसाफरें गो उन्दा हक्क देओ । जेड़े लोक
अल्लाह दी मेहर दी तांग रखदे न उनें लोकें
ताईं एह गल्ल आतम लाभ ते सोभारने आली
ऐ । (30-39)

उन्दे धन च मंगतें दा बी हिस्सा हुन्दा ऐ, उन्दा
बी अधिकार हुंदा ऐ जेके मंगने शा बी आत्तर न ।
(51-20)

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَ
ادْكُوا مِمَّا الرَّاكِبِينَ ○

البقرة: ५५

قَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ
السَّبِيلِ ۗ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ
وَجْهَ الثَّوَرِ ۗ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ○

التَّوْر: ३९

وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ○

الذَّٰرِيَةِ २०:

ते जिन्दी दोलत त निर्धनें दा इक निश्चित भाग हुदा ऐ ।

ते जेड़े मंगी भी नेईं सकदे उन्दा बी अधिकार हुदा ऐ । (70-25-26)

ते एह् दान केवल गरीबों ते जरूरतमदें ताईं ऐ । ते उन्दे कर्नें जुड़े उन्दी सेवा च लगदे लोकें ताईं न ते उन्दे ताईं जिन्दे हिरदे प्रभु पास्सं लगदे दे न ते कैदियें ते उन्दे ताईं, जेड़े कर्जे हिट्ठ दबोए दे ते जेहड़े अल्लाह दी राह् च खर्च करदे न ते जावुएँ आस्तै ऐ । अल्लाह पास्सेया एह हुकम ऐ । अल्लाह जाननहार ते ज्ञाता ऐ ।

(9-60)

हे ईमानदारो ! जो किछ असें तुसें गी दिता ऐ उस बिचा, ओह दिन औने थमां पँहलें जिस दिन नागं कोई लैन देन होई सकदाए नां कुसेदी दोस्ती ना कुसेदी सफारश चलग ते उसदे अपर्ण करदे होई खर्च करदे र'वो । जेड़े लोक इस गल्लै दा खन्डन करदे न, ओह् अपने आर्न पर अपराध लईं करदे न । (2-255)

जो लोक अपने माल गी अल्लाह दे रस्तें च खर्च करदे न उन्दी हालत उस दाने आंगर ऐ जो सत्त सिट्टे पँदा करै, ते हर सिट्टे च सी दाने होंदे न । अल्लाह जिसदे ताईं चाहन्दा ऐ, उसी वद्ध थमां बद्ध दिन्दा ऐ । अल्लाह देने आला ते ज्ञानवान ऐ ।

जेड़े लोक अल्लाह दे रस्ते च अपने माल गी खर्च करदे न । ते खर्च करने दे बाद कुसं बी रंग च स्थान नेईं जतान्दे, ना कुसं चाली दो तकलीफ

وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مِّمَّا

لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۝

المعارج : २०-२१

إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَ
الْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمَوْلَىٰ قُلُوبُهُمْ
فِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَأَبْنَاءَ السَّبِيلِ قَرِيبَةً مِنَ اللَّهِ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝

التوبة : १०

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا
رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ
يَوْمَ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خِلَّةَ
وَلَا شَفَاعَةَ وَالْكَافِرُونَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ۝

البقرة : २५५

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَتَتْ سَنَابِلَ
فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ
وَاللَّهُ يُضْعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ ثُمَّ لَا يُشْعُرُونَ مَا
أَنْفَقُوا مَثَلًا وَلَا

दिन्दे न। उन्दे कर्मो दा बदला उन्दे रब्ब दे कोल ऐ। उनें गी ना गै खोफ होग ते ना गै ओह्, गमगोन होंगन। (2-262-263)

जेड़े लोक अपना माल प्रभु गी खुश करने ताईं जां अपने-आपे गी शक्तिशाली बनाने ताईं खर्च करदे न। उन्दा हाल इयां ऐ जियां ओह्, इक उच्चि थाह्, रा बने दे बाग न, जिसदे पर तेज बरखा ब'री दी होऐ। ते उत्थे दुगना फल होऐ। ते जेकर उत्थे तेज बरखा नेईं बी होऐ तां थ्दोड़ी जनेई बाछड़ उन्दे ताईं मती साबत हुन्दी ऐ। जे किश तुस करदे ओ ओह्, अल्लाह दिये मजरे च ऐ। (2-266)

ओह्, लोक जेड़े दिन रात प्रभु दे निमित्त खर्च करे करदे न, भायें ओह्, दस्सिये दिन्दे न जां गुप्तदान ऐ उनें गी अल्लाह जरूर मता-मता फल दिन्दा ऐ। उनें गी डर-त्राह नेईं हुन्दा, ते ना गै चिन्तत होंगन।

(2-275)

सुनो! तुस ओह्, लोक ओ जिनें गी इस ताईं जन्म दित्ता जम्दा ऐ जे तुस अल्लाह दे रस्ते च खर्च करदे र'वो। पर तुन्दे च केई मनुक्ख ऐसे न जेड़े कंजूसी थमां कम्म लन्दे न। ते जेड़ा कंजूसी थमां कम्म लैग ओह्, अपने कन्ने गे कंजूसी करग। अल्लाह बड़ा समरत्थवान ऐ ते तुस सारे उसदी मुहताजी विच्च ओ। ते जे तुस बिमुख होई जागे ओ तां ओह्, तुन्दी पाह्, रा पर इक होर कौम लेई ओग। ओह्, सारे तुन्दे जनेह्, नेईं होंगन। (47-39)

أَذَى، لَّهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ، وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ○

البقرة: २६२-२६३

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُم مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ مَرْضَاتٍ اللَّهُ وَتَشْيِئَةً مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ، فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلَّ، وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ○

البقرة: २६६

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ، وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ○

البقرة: २७५

هَآئِنَّمْ هُوَآءِ تَدْعُونَ لِئُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخَلُ، وَمَنْ يَبْخَلْ فَإِنَّمَا يَبْخَلْ عَن نَّفْسِهِ، وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَ أَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ، وَإِن تَتَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ، ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ ○

محمّد: ३९

9.

हज्ज—काबा—ईश्वर दा घर

✽

कुरान-मजीद सारे मुसलमानें गी आदेश दिन्दा ऐ जे ओ अपने जीवन च इक बारी मक्का जाइय हज्ज करन इस शर्त कऩे जे आने-जाने दे खरचे दा प्रबन्ध करी सकन ते उत्थो दी यात्रा हर चाली कऩे सुरक्षित बी होऐ ! हज्ज दा मुख थाहर काबा ऐ जो अल्लाह दा घर ऐ ते मक्का च स्थित ऐ । कुरान-मजीद दे आखने मूजब ऐ ओ पंहुला घर ऐ जेड़ा अल्लाह दी उपासना आस्त बनाया आ । हज्ज दा मतलब मुसलमानें च विश्वव्यापी भाईचारे दी चेतना गी जगाना ऐ ते किश धार्मिक कर्तव्य दा पालन करियं हज्ज करने आले दे दिलें च ए गल्ल बठानी इक मात्र लक्ष्य ऐ जे उन्दे जीवन दा मुख दष्टिकोण अल्लाह दी सत्ता ऐ ।

ते जेड़े नास्तिक न, ते होरें गी अल्लाह दे रसते ते काबे जाने थमां रोकदे न, जिसगी असें मनुक्खें दी भलाई ताई बनाए दा ऐ । उन्दे ताई बी जेड़े उसदे बिच्च बेइय प्रभु दा भजन करदे न । उन्दे ताई बी जेड़े जंगले च रोन्दे न । ते जेड़ा मनुक्ख इत्थें जबर करिये कोई कन्ध खड़ेरना चाहग अस उसगी सख्त दण्ड देगे ।

ते चेता करो ! असें इब्राहीम गी आखेया हा जे ओह काबे च बस्सी जा । उसगी आखेया जे कस चीजें गी साड़े बराबर नि रक्खन । मेरे

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَيْصَدُّونَ عَنِ سَبِيلِ
اللَّهِ وَالْمَشْرِجِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ
لِلنَّاسِ سَوَاءً يَلْعَاكُفُ فِيهِ وَالْبَاءُ وَمَنْ
يُرِدْ فِيهِ بِالْحَاؤِ يَظْلِمُ نَفْسَهُ مِنْ
عَذَابِ النَّارِ

وَلَا تَبَوَّأُوا لِلْبُرْهَانَةِ مَكَانَ الْبَيْتِ
أَنْ لَا تُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِي

इस घरं गी, परिक्रमा करने आले ताईं ते खड़ोइयं प्रार्थना करने आले ताईं, ते नीमे होने आलें ताईं ते मत्था टेकने आले ताईं साफ ते पवित्र रक्खं । (22-27)

ते सारे लोकं च आखी दे जे ओह् हज्ज करने दी इच्छा लेइयं तेरे कोल औन पंदल बी ते हर ऐसी सवारी उप्पर जेड़े लम्मे सफर शा थक्की गेदे होन (ऐसी सवारियां) दूर दूर थमां टिब्ब-झड़िब्बें रस्तें चा होइयं आँगन ।

तां जे ओ मसाफर उनें फायदें गी दिक्खी सकन जेड़ें उन्दें ताईं निश्चत कीते गेदे न । ते किश निश्चत दिनें च उनें नयामतें कारण अल्लाह गी याद करन जेड़ियां उनें गी दित्तियां न । अथवा वड्डे पशुएं दे मास आपूं बी खान ते भुक्खे नंगे गरीबें गी बी खाने गी देन । ते फी म्हाई धोइयें अपनी सुक्खन चाड़ियं पूरी करन, ते फी इस प्राचीन घरें दी परदक्खन बी करन । (22-29-30)

उसदे अन्दर सपष्ट चमत्कार न । ओह् इब्राहीम दे रोहने दी थां ऐ । जेड़ा मनुक्ख बी उन्धें जन्दा ऐ उसगी शान्ति प्राप्त हुन्दी ऐ । ते अल्लाह ने उन्दे ताईं आज्ञा कीती दी ऐ ओह् इस घरें दा (काबे) हज्ज करा करन । जेड़ें उत्थे पुज्जने ताईं शक्ति ते साधन रक्खदे न । जो इस थमां इन्कारो होइन उनेंगी चेता रक्खना चाइदा ऐ जे अल्लाह सब्बे जहानें थमां बेपरवाह, ऐ । (3-98)

हज्ज दे म्हीन्ने गी सारे जानदे न । जेड़ा आदमी इनें महीनें च हज्ज करने दा प्रण पाई लै ।

لِبَطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ
السُّجُودِ ○

وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا
وَأَوْ عَلَىٰ كُمُلٍ مُّكْتَبِرِينَ ○

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ
اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَدَّ قَوْمٌ
بِهِمْ مِنَ الْأَنْعَامِ، فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعَمُوا
الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ○
ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُؤْتُوا نُذُورَهُمْ
وَلِيَحْطَرُوا الْبَيْتَ الْعَرَبِيَّ ○

الحج : २६ - ३०

فِيهِ أَيْتٌ بَيِّنَةٌ مِّمَّا رُبِّهِمْ، وَمَنْ
دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا، وَيَلْبَسُوا عَلَى النَّاسِ حِجْرَ
الْبَيْتِ مَنْ اشْتَطَأَ، رِيبُوسِيًّا، وَمَنْ
كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ○

أل عمران : ९४

أَلْحَجَّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٍ، فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ

उसगी हिदायत ऐ जे ओह्, बुराई नाफरानी,
लड़ाई हज दे दिने च बिलकुल नि करे ।
भलाई दा जो बी कम्म तुस करगे ओ, अल्लाह
उसगी पन्छानी लैग । ते रस्ते दा खचं खीसं
पाई लं करो । एह वी चेतं रवं जे रस्ते दा
सच्चा खर्च संयम ऐ । ते अकलमंदो मेरे आस्तं
संयम धारण करो ।

(2-198)

الْحَيِّ فَلَا رَفْتَ وَلَا فُسُوقًا وَلَا جِدَالَ فِي
الْحَجِّ ۗ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَّعْلَمُهُ
اللَّهُ ۗ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ
التَّقْوَى ۗ وَاتَّقُوا يَّأُولِيَ الْأَلْبَابِ ۝

البقرة : १९८

सारी मनुक्ख जाति गी पवित्र सनेहा पजाना

✽

अल्लाह दा सनेहा दिन्हे बेल्ले हर उस गल्ले गी ध्याना च रखना लोड़चदा जेह् डी सम्बोधित मनुक्खे पर असर पाई सके। ए चेतने रखना लोड़दा जे सनेहा देने दा इक मात्र लक्ष्य ए ए जे सम्बोधित ओ सनेहा समझी सके ते उस पर चली सके। ए नियम उने हुकमें च शामिल ए जेह् डे मूसा ते हारून गी फिरऔन दे बारे च दिते गे हे जे ओ फिरऔन कन्ने कियां सम्बन्ध जोड़न ते कियां उस कम्ने सम्बोधित होन।

इस थमां चंगी गल्ल कोह् दी होग, जेड़ा केई लोके गी अल्लाह दे पाससै सददा ऐ। ते मनासब हाल कम्म करदा ऐ ते आखदा ऐ जे में अल्लाह दे सेवके विच्चा इक थां।

नेकी ते बदी इक्के जनेही नेई होई सकदी। तू बुराई दा जवाब नेकी ते उपकार कन्ने देआ कर। इन्दा परिणाम एह हेग जे, ओह् आदमी जेड़ा तेरा बड्डा शत्रु ऐ, तेरे चंगे बिहार गी दिक्खिये तेरा गुज्जा मित्तर बने जाग।

पर इस चंगे बिहार दी समरथा तसगी गे श्हीई दी ऐ, जेड़ा संहनशील ते धीरज रखने आला होऐ। जां फी उने गी श्हीन्दी ऐ जिने नेकी

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَوْلَى
صَاحِبًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ○

وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ۚ وَإِذْ كُنْتُمْ
بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَأَذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَ
بَيْنَهُ عَدَاوَةً كَانَتْ بَيْنَهُمْ حَؤْمِيَةً ○

وَمَا يُكْفِّرُهَا إِلَّا الْإِزْمِيلُ صَاعِرًا ۚ وَمَا

दा बड्डा भाग प्रभु थमां हासल करी लेदा होए ।

يَلْقَاهَا رَآلَا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ۝

حَمْدُ التَّجْدَةِ: ٣٤-٣٦

(41-34-35-36)

ते तूँ हिकमत ते चंगे उपदेशे ते उन्दे मतभेदे दे विशे बारी चंगी चाल्ली बैहस कर । तेरा रब्व उनें गी बी जानदा ऐ । उसदे रस्ते चा थटकी गेदे न ते उनें गी बी जानदा ऐ जेड़े सेही रस्ता दसदे न ।

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَا دِلْهُمُ بِآيَاتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۝

जेकर तुस ज्यादती करने आले लोकें गी दन्ड देओ । तां जिन्नी तुन्दे पग ज्यादती कीती गेदी ऐ उन्ना गै दन्ड उनें गी देओ । जेकर तुस सबर करगे ओ तां उनें लोकें दे हक्क च सबर करना बेहतर होग ।

وَإِنْ عَا فَتَبْتُمْ فَعَابُوا بِمِثْلِ مَا عُوْتَبْتُمْ بِهِ ۚ وَالَّذِينَ صَبَرْتُمْ لَهُمْ خَيْرٌ لِّلصَّابِرِينَ ۝

ते तूँ सबर थमां कम्म लै । ते तेरा सबर करना अल्लाह दी सहायता कन्ने गै होई सकदा ऐ । ते तूँ उन्दे ताईं गम नेईं कर । जेड़ियां सबीलां ओह् करदे न तूँ उस थमां कष्ट दा अनुभव नेईं कर ।

وَاضْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَلٰٓئِقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ۝ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ۝

النحل: ١٢٦-١٢٩

अल्लाह जकीनन उन्दे कन्ने हुन्दा ऐ जेड़े संयम रखदे न ते भलाई करदे न ।

(16-126—129)

ते मुशरकें विच्चा दा जेड़ा तेरी शरण च उठी आवं, तां तूँ उसगी शरणी लेई लै । इत्थों तोड़ी जे ओह् अल्लाह दी गल्ल सुनी लै । फी उसगी शान्ति दे ठकाने पर पुजाई देओ । की जे आ इक ऐसी कोम ऐ जेड़ी हकीकत गी नेईं जानदी ।

وَإِن أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجْرُهُ إِلَىٰ يَوْمِ يَكْفُرُ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَلْمِزُ الْمُؤْمِنِينَ ۝

التوبة: ٦

(9-6)

ते जेड़े आदमी बागिये दे तुकम शा बचदे रोन्हदे
न, ते अल्लाह आले पासै सिर नुआन्दे न,
उन्दे ताई बड़े सुख सनेह् न । तू उनें गी एह
सुख सनेह् सुनाई दे ।

जेड़े साढ़ी गल्ल सुनदे न । फी उन्दे विचचा सब
थमां उच्चवी आज्ञा दा पालन करदे न, ऊऐ लोक
न जिने गी अल्लाह ने हिदायत दिती दी ऐ ।
ते ऊऐ बुद्धिमान न ।

(39-18-19)

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَغْبُؤُواهَا
وَآتَا بُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ ۖ فَبَشِّرْ عِبَادِ ۝

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ ۗ
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمْ
أُولُو الْأَلْبَابِ ۝

الزمر : १८-१९

11.

नंतकता ते शिष्टाचार

✱

कुरान-मजीद जीवन गी अपनाने दी शिक्षा दिन्दा ऐ, जीवन् गी मटाने जां परताई लंने दी शिक्षा नेईं दिन्दा । इस्लाम संसारं गी त्यागने ते सन्यास लेईं लंने दी शिक्षा नेईं दिन्दा । पबित्र जीवद जीना ते उनें शक्तिये दा सेही इस्तेमाल करना जेह डियां अल्लाह पासेआ थहोई दियां न-जीवन् दा विधि-विधान ऐ । इस सधारण विचार दे मतावक कुरान-मजीद नंतक ते अध्यात्मक गल्ले दे बाढे ताईं विस्तार कन्ने हुकम दिन्दा ऐ ते इसदा प्रयोजन ऐ ऐ जे सारी योगताएं ते शक्तिये दा बाढा बरोबर होऐ ते होर दूए इसदा फंदा लेईं सकन ।

मोमिनें दा आपू'-बिच्चें छड़ा भ्रा-भ्रा दा नाता ऐ । इस भास्ते तुस अपने दीं भ्राएं बिच जेड़े आपू'-चें लड़दे होन मुलाह् कराई ओड़ा करो ते अल्लाह आस्ते संयम धारण करो तां जे तुन्दे पर देया कीती जा ।

हे मांमिनो ! कोई जाति कुसं दूई जाति गी तुच्छ समझिये उसदा निरादर नेईं करे । होई सकदा ऐ ओ जाति उस थमां चंगी होऐ ते ना गी जनानियां दूई जाति दी जनानिये गी हीन मिथिय उन्दा मखोल डुभान । होई सकदा ऐ दूई जाति दियां जनानियां उन्दे शा खरियां होन ते ना तुस इक-दूए गी ताह्न्ने मारं करो

لَا تَمَّا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةً فَأَصْرِحُوا بَيْنَ
أَخْوِيكُمْ وَأَتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ○

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ
عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِنْ
نِسَاءٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ ، وَلَا
تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِاللِّسَانِ ،

ते ना इक-दूए गी मन्दे नाएं कन्ने कुआला करो की जे धर्म पर चलने मगरा उसगी नेई' मन्नना इक बड़े भंडे नां दा पात्तग बनाई ओइदा ऐ ते जेड़ा मनुबख तौबा नेई' करे ओ दुष्ट होग ।

हे ईमान आलेओ ! मते सारे घमंडें कोला बचदे र'वा करो, की जे किश घमंड पाप बनी जन्दे न ते कनसोआं नेई' ला करो ते तुन्दे चा कोई बी दूए दी चुगली नेई' ला । क्या तुन्दे चा कोई बी अपने मोए दे भ्राऊ दा मास खाना पसन्द करग ? (अगर ए गल्ल तुन्दे कन्ने जोड़ी जा तां) तुस इसगी पसन्द नेई' करगे ओ ते अल्लाह आस्तं संयम धारण करो। अल्लाह तौबा स्वीकार करने आला ते बार-बार देया करने आला ऐ ।

(49-11-12-13)

ते तुस अल्लाह बी उपासना करो ते कुसं गी बी उसदे बराबर नेई' मिथो ते माता-पिता, नजदीकी सम्बन्धिये, अनाथे, गरीबे, सम्बन्धी म्हल्लेदारें, बिना सम्बन्धी म्हल्लेदारें, कोल रीह'ने आले लोकें, यात्रियें ते जिन्दे तुस मालक बनी चुके दे ओ उनें सारें कन्ने बी तुस परोपकार करो ते जेड़े घमंडी ते आकड़ हौन अल्लाह उनें गी कबे पसन्द नेई' करदा ।

जेड़े आपू' कजूसी करदे न ते दूए लोकें गी बी कजूसी ताई' प्रेरदे न ते जे किश अल्लाह न उनें गी अपनी कृपा कन्ने दित्ते दा ऐ उसी छपेजदे न ते असें इयं जनेह्, इन्कारियें ताई' बेजती आला जवाब रयार कीते दा ऐ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَمْ يَتُبْ قَادِرِيكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ○

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ
الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا
يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا، أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ
يَأْكَلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ، وَاتَّقُوا
اللَّهَ، إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ○

الحجرات : ११-१३

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَ
بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ
وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ، وَمَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ، إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَلًا
فَخُورًا ○

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ يَبْتَغُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ
وَيَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ، وَأَعْتَدْنَا
لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ○

ते जेड़े लोक अपना धन दूएंगी दस्सने भास्तै खर्च करदे न ते ओ ना ते अल्लाह पर जकीन रखदे न ते ना गी पिच्छें आने आले दिनें पर ते जिस मनुखई दा शतान साथी ऐ (उसी चेतै <क्खना लोड़दा जे) बड़ा भंडा साथी ऐ ।

(4-37-38-39)

बेशक्क अल्लाह न्यां करने ते परोपकार करने ते (ओपरे लोकें गी बी) नातेदारें आगर (समझने ते मवद) देने दा हुकम दिन्दा ऐ ते हर चाल्ली दी बेशरमी ते ना-पसन्द गल्ले ते बिद्रोह, कोला रोकदा ऐ । ओ तुसें गी उपदेश दिन्दा ऐ तां जे तुस सम्झी जाओ ।

ते चाही दा ऐ जे तुस अल्लाह कन्ने कीते दे अपने प्रण पूरे करी ते कसमें गी पक्का करने मगरा तोड़ा नेईं करी जद के अल्लाह गी तुसें उसदी कसम खाइयै गुलाह् बी रखे दा होऐ । जौ किश बी तुस करदे ओ बेशक्क अल्ला उसी जानदा ऐ ।

ते तुस उस नारी आंगर मत बनो जिसनें अपने कत्ते दे सूत्तर गी पक्का होई जाने मगरा कप्पियै टोटा-टोटा करी ओड़ेआ हा । (इस्सें चाल्ली) इस डर करी जे कोइ जाति कुसै दूई जाति दे मकाबले च शक्तिशाली नेईं होई जा तुस अपनी कसमें गी छल-कपट राहें आपस च इक-दूए ने प्रभाव बधाने दा साधन बनाई लैओ । अल्लाह ते सिर्फ इनें हुकमें जरीयै तुन्दी परीक्षा लै करदा ऐ ते कयामत आलै रोज सारी सचाई तुन्दे अगें जरूर खो'ल्ली देग ।

(16-91—93)

وَالَّذِينَ يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا قَرِينًا
النِّسَاء: ३७-३९

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ ۗ يَوْظُكُم لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا ۚ إِنَّ اللَّهَ يُعَلِّمُ مَا تَفْعَلُونَ ۝

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَقَضَتْ غَزَاهُمْ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ ۗ إِنَّمَا يَبُلُوكُمْ اللَّهُ بِهٖ ۗ وَلِكَيْبَسْتُمْ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۝

النحل: ९१-९३

हे ईमान आलेओ ! तुस पूरी चाली न्यां पर कायम रीहने आले ते अल्लाह ताई गुआही देने आले बनी जाओ चाहे तुन्दी गुआही तून्दे अपन जां माता-पिता जां नाते-साके खलाफ गी होए । जेकर ओ (जेह्दे आस्तै गुआही दिती जा) अमीर ऐ जां गरीब ऐ तां अल्लाह उनें दोने कन्ने तुन्दे सारे शा बधिर्य भलाई करने आला ऐ । इस लेई तुस निक्किये खाईशे पिच्छे नेई दौड़ो ता जे तुस न्यां करी सको ते जेकर तुस कुस गुआही गी छपलगे ओ जां सचाई गी जाहूर करने थमां कतरागे ओ तां चेत रक्खो जे नुस जो किश वी करदे ओ अल्लाह उसदी जानकारी रखदा ऐ ।

(4-136)

अल्लाह बुरी गल्ले गी सामने आनना पसन्द नेई करदा, पर जिस पर अत्याचार कीता गेदा होए ओ उस अत्याचार गी जाहूर करी सकदा ऐ ते अल्लाह बड़ा सुनने आला ते जानने आला ऐ ।

(4-149)

जेकर तुस कूस नेकी गी सामने आनो जां उसी छपली रक्खो जां कुस दी बुराई गी क्षमा करी ओड़ो तां समझी लेंओ जे जकीनन अल्लाह क्षमा करने आला ते शक्तिशाली ऐ ।

(4-150)

हे ईमान आनने आलेओ ! तुस न्यां कन्ने गुआही दिन्दे होई अल्लाह दी खुशी पाने आस्तै खड़ोई जाओ ते कूस कीम दी शत्रुता कदे तुसे गी इस गल्ले आस्तै त्यार नि करी ओड़ो जे तुस न्यां नेई करो । तुस न्यां करो, ए गल्ल संयम दे मती कोल ऐ ते अल्लाह ताई संयम धारण करो ते जेकिश तुस करदे ओ जकीनन अल्लाह उसी जानदा ऐ ।

(5-9)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ
بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِبَنِيكُمْ عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ أَوِ
الْوَالِدِينَ وَالأَقْرَبِينَ، إِنْ يَكُنْ عَيْنًا أَوْ
فَقِيرًا فَإِنَّهُ أَوْلَىٰ بِهَمَّكَ فَلَا تَتَّبِعُوا المَوَآءِ
أَنْ تَعْدُوا، وَإِنْ تَلَّوْا أَوْ تُعْرَضُوا فَإِنَّ اللّهَ
كَانَ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝

النساء : १३६

لَا يُحِبُّ اللّهُ الجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ
الْقَوْلِ إِلاَّ مَن ظَلَمَ وَ كَانَ اللّهُ
سَمِيعًا عَلِيمًا ۝

إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخْفُوا أَوْ تَخْفُوا عَنِ
سُّوءٍ فَإِنَّ اللّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ۝

النساء : १४९-१५०

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِبَنِيكُمْ
شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نَقْو
عَلَىٰ أَلَّا تَعْدُوا، وَإِعْدُوا لَهُ، وَهُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ
وَأَتَّقُوا اللّهَ، إِنَّ اللّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝

जिन्हें लोकें ईमान आंदा ऐ ते उनें चंगे कर्म कीते दे न उन्दे ने अल्लाह नै प्रतिज्ञा कीती दी ऐ जे उनें गी बदले च बरुशीश ते बड़ा बड़डा फल ध्होग । (5-10)

ते जिन्हें लोकें इन्कार कीता ते साड़ी आयतें गी झूठा आखेआ ऐ ओ नरक च जाने आले न । (5-11)

ते तुस गरीबी दे डरि करी अपनी संतान दी हत्या नेईं करो । उसी अस गी रिजक दिन्ने आं ते तूसें गी बी । जकीनन उन्दी हत्या करना बड़ा भारी अपराध ऐ । (17-32)

ते व्यभिचार दे नेईं बी नेईं जाओ । बेशक ए सामने-समने बशरमी आला ते बुरा रस्ता ऐ । (17-33)

अल्लाह नै जिस जीबे दी हत्या करना हुराम आखेआ ऐ उसी शरीअत दे हक्क बगैर कतल नेईं करो ते जेड़ा मनुक्ख बगैर कुसें अपराधे अत्याचार कन्ने मरी जा, असें उसदे बारसें गी बदला लंने दा अधिकार दित्ते दा ऐ । इस लेईं उसदे आस्ते हिदायत ऐ जे ओ हत्यारे गी कतल करने ताईं साड़ी निश्चत कीती दी सीमा कशा अगें नेईं बर्ध (जेकर ओ सीमा अन्दर रोह्ग) तां जकीनन साड़ी सहायता उसी पुजदी रोह्ग । (17-34)

ते त्स उस रीति गी छोड़िये जेड़ी (अनाथ दे हक्क च) खरी होऐ कुसें होर तरीके ने अनाथ दे धन नेईं मत हुको जदू तक ओ जुआन नेईं होई जन्दा ते अपना वादा पूरा करो, की जे

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ۝

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَكَدَّ بُرَايَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۝

السائدة : १-११

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ ، بَعْدَ نِكَاحِ نِسْوَتِهِمْ ، إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطَاً كَبِيراً ۝

وَلَا تَقْرَبُوا الرِّفَىٰ إِنَّهُ كَانَ قَا حِشَةً ، وَسَاءَ سَبِيلاً ۝

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ، وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُوماً فَقَدْ جَعَلْنَا لِرِيسِهِ سُلْطٰناً فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا ۝

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ، وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ

हर-इक वादे बारं इक ना इक दिन जरूर
पुच्छेआ जाग । (17-35)

ते जिसलें तुस कुसंगी मापियं देन लगे तां पूरा
बेओ ते जिसलें तोलियं देओ तां बी सिद्धा
तक्कड़ी पर तोलियं देआ करो । ए गल्ल
सारें शा उच्चे नतीजे आस्तं बड़ी खरी ऐ ।

(17-36)

ते जिस गल्लें दा तुगी ज्ञान नेईं होऐ उसदे
पिच्छें नेईं पवा कर, की जे कन्न, भवख ते दिल
इनें सारें बारं पुच्छेआ जाग । (17-37)

ते धरती पर आकडियं नि चल की जे इयां ना
तूं धरती दी खीरी सीमा तक पुज्जी सकना ऐं
ते ना तूं जाति दे सरदारें दा उच्चा पद पाई
सकना ऐं । (17-38)

इन्ने चा हर-इक दा भेड़ा रूप तेरे रब्ब गी
पसन्द नेईं ऐ । (17-39)

إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ
الْمُسْتَقِيمِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَ
الْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ
الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا

كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا
بنی اسرائیل: ३२-३९

12.

इस्लाम दी आर्थक प्रणाली

✽

इस्लाम च आर्थक-प्रणाली दा मूल सिद्धांत ए ऐ जे हर जीज पर अल्लाह दा गै अधिकार ऐ ते सब दा उर्य मालक ऐ। इक मनुखे दा कनूनी तौरा पर कुसं चीजं दे मालक होने दा अधिकार ते जंदाद गी प्रयोग च आनने गी स्वीकारदा ऐ ते पूरी चाल्ती इसदी रक्षा बी करदा ऐ पर ए सारी आर्थक-प्रणाली चंगे व्यवहार ते सदाचार दे निजमें पर अधारत ऐ मतलब ए जे समाज दे हर हिस्से गी सारी जंदाद पर पूरी चाल्ती अधिकार ध्होए दा ऐ। इस आर्थक प्रणाली दे इक भाग गी कनूनी रूप दिता गेदा ऐ ते कनूनी मंजूरी कन्ने इसी प्रभावशाली बनाया गेआ ऐ पर इसदा मत-सारा हिस्सा इस नजरीये कन्ने जे उच्च-चरित्रता ते अध्यात्मकता दे लाभ पूरो मनुबच्च-जाति ताई लेंते जाई सकन।

(ते इब्नी चेता करो) जदूं असें फरिश्ते गी आखेआ जे आदम गी सजदा करो तां इब्लीस दे सिवा सारें सजदा कीता, पर उन्ने इन्कार कीता।

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا
إِبْلِيسَ ۖ أَبَى ۗ

ता असें आखेआ जे हे आदम ! जकीनन ए तेरा ते तेरे साथियें दा शत्रु ऐ। तां ए तुसें दीनें गी सुरगी चा कड्डी निं देऐ, जिस करी तूस सारे बिपता च पेई जाओ।

فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوُّكَ وَإِلَّا وَجَّحَكَ
فَلَا يُخْرِجَنَّكَ مَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْفَى ۗ

वेशकक इस सुरगी च तेरे आस्तं ए पक्का ऐ जे तूं भुक्खा ते नंगा नेई रंवे।

إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى ۗ

ते ना तू वेहाया रोहगा ते ना तुगी घुप्प
साइग । (20-117-120)

وَآتَاكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَضْحَى ۝

طه : ۱۱۷-۱۲۰

ते तूस अपने घ्राएं दे घनें गी आपू-चें मिली-
जुलिये झूठ ते घोखे कन्ने मत खाओ ते ना उस
घनें गी हाकमें कोल लेई जाओ तां जे तूस लोके
दे घनें दा किश हिस्सा जानी-बुझिये गलत ढंगें
हड़प करी जाओ । (2-189)

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَ
تُدَلُّوْا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ
أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

البقرة : ۱۸۹

हे ईमानदारो ! जेकर तूस पूरी आस्था रखदे
ओ तां तूस आपू बिचचें बेन्याई करिये इक-दूए
दा घन नेई खा करो । ए गल्ल उचित ऐ जे
इक-दूए कन्ने बपार करिऐ कमाओ ते अपनी
हत्या नेई करो । अल्लाह बड़ा दयालु ऐ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ
بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً
عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝

النساء : ३०

(4-30)

जिहाद—ईश्वर दी राह् च प्रयत्नशील होना ✽

जिहाद दा अर्थ ऐ जे अल्लाह दी राह् इच अपनी इच्छेआ कन्ने युद्ध करदे होई बरोबर जतन करवे रोह् ना । इसगी त्रों हिस्सैं च बंडेआ मेआ ऐ—

- (क) बंदी कन्ने लड़ाई लड़नी ।
- (ख) शतान कन्ने लड़ाई लड़नी ।
- (ग) अपनी इच्छेआएं कन्ने लड़ना ।

पबित्र कुरान-मजीद बसदा ऐ जे जिसलें दुशमन कन्ने जंग शुरू होई जा तां इस चाल्ली लड़ना चाही दा जे लड़ाई दे मदानें च जानी ते माली नुबतान घट्ट होऐ ते इब्बी कोशश रोह्नी चाही दी जे बंद-बरोध तोले गै मुक्की जा ।

ते ओ लोक जिन्दे कन्ने अकारण युद्ध कीता जा करदा ऐ उनें गो बी इजाजत दित्ती जन्दी ऐ, की जे उन्दे पर अश्याचार कीता मेआ ऐ ते अल्लाह उन्दी सहायता दी समर्थ रखदा ऐ ।

ए ओ लोक न जिनें गो बिना कारण दे छड़ा ए आखने पर घरा कड्ढी ओड़ेआ जे अल्लाह साढ़ा रब ऐ जेकर अल्लाह उनें लोकें चा किश गी दूएं पासेआ शरारत थमां नेईं रोकद्रा तां गिरजे ते यहूदिये दे पूजा आले थाह् र ते मसीतां जिन्दे च अल्लाह दे नां दी बड़ो स्तुति होंदी ऐ

إِنَّ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا ۖ وَإِنَّ
اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ
الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِن دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ
لَّا أَن يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ ۚ وَلَوْلَا دَفْعُ
اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّهُدَمَتِ
صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسْجِدُ يُذْكَرُ

नष्ट करी दिते जन्दे ते अल्लाह जकीनन उसदा सहायता करग जेड़ा उसदे घर्म दी सहायता करग। बेशक अल्लाह बड़ा शक्तिशाली ते समर्थ आला ऐ। (22-40-41)

अल्लाह तुगी उनें लोके कन्ने भलाई ते न्यां करने घमां नेईं रोकदा, जिनें घामंक मदभेदं करी तेरे कन्ने लड़ाई नेईं कीती ते जिनें तुसें गी तुन्दे घरें चा नेईं कड्डेआ। अल्लाह न्यां करने आले गी पसन्द करदा ऐ।

अल्लाह तुसें गी सिर्फ उनें लोकें शा रोकदा ऐ जिनें घामंक भेद-भाव करी तेरे ने लड़ाई कीती ते जिनें तुगी घरा कड्डेआ जां तुमी कड्डेने आस्तै तेरे शत्रुए दी सहायता कीती ते जेड़े लोक बी ऐसे लोके कन्ने मित्री रक्बन ओ अत्याचारी न। (60-9-10)

हे मोमिनो! क्या में तुसें गी इक नेह् बपार दी खबर देआं जेड़ा तुसें गी पीड़ भरोची सजा कोला बचाई लैग।

तुस अल्लाह ते उमदे रसूल पर ईमान आनो ते अपने तन, मन ते घन कन्ने अल्लाह दी राह च जिहाद करो। जे तुस समझी सको तां ऐ तुन्दे आस्तै उत्तम ऐ। (61-11-12)

ते ओ लोक जेह्ड़े साढ़े ने मिल्ने दी कोशण करदे न अस जकीनन उनें गी अपने रस्तें दी भेठा आने दी शक्ति देगे ते बेशक अल्लाह उपकारिये कन्ने ऐ। (29-70)

فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا ۗ وَكَانَ نَصْرَ اللَّهِ مَن
يَنْصُرُهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝
الحج : ٤٠-٤١

لَا يَنْهٰكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِيْنَ لَمْ يُقَاتِلُوْكُمْ فِي
الدِّيْنِ وَ لَمْ يُخْرِجُوْكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ اَنْ
تَّبَرُّوْهُمْ وَ تُقْسِطُوْا اِلَيْهِمْ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ
الْمُقْسِطِيْنَ ۝

اِنَّمَّا يَنْهٰكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِيْنَ قَاتَلُوْكُمْ فِي
الدِّيْنِ وَاَخْرَجُوْكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ وَ ظَاهَرُوْا عَلٰى
اِخْرَاجِكُمْ اَنْ تَوَلّٰوْهُمْ ۚ وَ مَن يَّتَوَلَّهُمْ
فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝
الممتحنة : ٩-١٠

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا هَلْ اَدْرٰكُكُمْ عَلٰى تِجَارَةٍ
تُنٰجِحِكُمْ مِّنْ عَذَابِ الْاٰلِیْنِ ۝
تُوْمِنُوْنَ بِاِسْمِ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ وَتُجَاهِدُوْنَ فِیْ
سَبِيْلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ
لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝
الصف : ١١-١٢

وَ الَّذِيْنَ جَاهَدُوْا فِیْنَا لَنْهٰبِیْتَهُمْ
سُبُلَنَا ۗ وَاِنَّ اللّٰهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِيْنَ ۝
العنكبوت : ٧٠

जिनें लोके ईमान आंदा ते उनें हिजरत कीती फी अल्लाह दी राह च अपने धन ते जान ते जिहाद कीता ओ अल्लाह कोल बड्डा इर्जा रखे न ते उऐ सफल न । (9-20)

अल्लाह ने मोमिनें कोला उन्दिये जिन्दे गी ते उन्दे माल गी इस वादे पर खरीदी लेदा ऐ जे उनें गी जन्नत रहोग, की जे ओ अल्लाह दे रस्ते पर जिहाद करदे न । जां ते ओ अपने मनुएंग गी मारी ओइदे न जां आपू मरोई जन्दे न । ए इक ऐसा बादा ऐ जिसे अल्लाह ताई पूरा करना जरूरी ऐ ते तौरात ते ईञ्जील ते कुरान च बी ते अल्लाह कोला बघिये अपने वादे गी पूरा करने आला होर कू'न होई सकदा ऐ ? इस लेई अपने इस बयार पर खुश होई जाओ जो तुसें कीता ऐ ते इयें ओ महान सफलता ऐ : (9-111)

मोमिनें चा घर बेई रोहने आले जिनें गी कोई दुख नेई पुज्जा ते अपने जान-माल सेमेत अल्लाह दी राह च जिहाद करने आले न ओ बराबर नेई होई सकदे । अल्लाह ने अपने जान-माल कन्ने संघर्ष करने आले गी पिच्छे बेई रोहने आले यमां मती प्रधानता दित्ती ऐ ते अल्लाह ने सारें गी भलाई दा बचन दित्ते दा ऐ ते अल्लाह ने संघर्ष करने आले गी बडे बड्डे प्रतिफल दा बचन देइयें बँठे रोहने आले सा प्रधानता दित्ती ऐ । (4-96)

الَّذِينَ آمَنُوا وَحَا جَرُوا دَارَ جَا هَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْبَرُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ
التوبة : ٢٠

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَوَعْدًا عَلَيْهِمْ حَقًّا فِي التَّوَارِيثِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

التوبة : १११

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمَجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ قُضِيَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى وَ قُضِيَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا

النساء : ९६

ईमान आनने आलें दा चरित्र

✽

पवित्र कुरान-मजीद अल्लाह पर पूरा विश्वास रखने दी लोड़ें गो खुल्लिये वर्णन करदा ऐ ते उसदी सत्ता गो सच्चा साबत करने बकखी प्रेरदा ऐ ते कुरान-मजीद इस बकखी बी ध्यान खिखदा ऐ जे अल्लाह अपनी वाणी गो म्हेशां अकाशवाणी रस्तं तुआरदा ऐ । जेकर अल्लाह अपने गुणें गो नबी, रसूल पंगम्बरें ते ईमान आनने आलें पर जाहूर करना बन्द करी ओड़ें तां अल्लाह दी सत्ता पर जेह्ड़ा पक्का विश्वास ते आस्था ऐ ओ समाप्त होई जाग । इस करी ए जरूरी ऐ जे जदू' तगर मनुबखो वंश चलदा रौह्ग तदू' तगर मनुबखं पर अकाशवाणी दा सिलसला चलदा रौह्ग ।

दयालु ते किरपालु अल्लाह दा नां लेइयें ।

قَدَافِلَةَ الْمُؤْمِنُونَ ۝

कामिल मोमिनें अपने उद्देश्य गो पाई लेआ ऐ ।

وَالَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ۝

ओ मोमिन जेड़े अपनी नमाजें च हलीमी दा ढंग बरतदे न ।

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ۝

ते जेड़े फजूल गल्लें कोला बचदे न ।

وَالَّذِينَ هُمْ لِلرَّحْمَةِ قَائِلُونَ ۝

ते जेड़े निजमें कन्ने जकात दिन्दे न ।

وَالَّذِينَ هُمْ لِأُكُوفِهِمْ حَافِظُونَ ۝

ते जेड़े अपनियें काम-इन्द्रियें गो अपने बस्सै च रखदे न ।

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَعْمَالِهِمْ أَوْفَاءٌ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ ۝
قَاتِلُكُمْ عَدُوًّا كَلِيبًا ۝

अपनी दोमतें बगैर जां जिन्दे मालक उन्दे सज्जे हथ्य होंदे न । बेशकक उन्दी कूसं चाली दी बेजती नेईं कीती जाग ।

فَمَنْ ابْتغَىٰ وَرَاءَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْعٰدُوْنَ ۝

ते जेड़े लोक इसदे अलावा कूसं होर गल्ले दी इच्छेया करन ओ लोक ज्यादती करने आले होंगन ।

وَالَّذِيْنَ هُمْ لَامِنِّيْهُمْ وَعٰهَدِهِمْ رَاعُوْنَ ۝

ते ओ लोक जेड़े अपनियें अमानतें ते प्रतिज्ञाएं दा छयान रखदे न ।

وَالَّذِيْنَ هُمْ عَلٰٓى صٰلٰتِهِمْ يَحٰفِظُوْنَ ۝

ते जेड़े लोक अपनियें नमाजें दी राखी करदे रौह् दे न ।

اُولٰٓئِكَ هُمُ الْوٰلِيُّوْنَ ۝

इयें लोक असली बारस न ।

الَّذِيْنَ يَرِيْثُوْنَ الْفِرٰدٰسَ هُمْ فِيْهَا

خٰلِدُوْنَ ۝

जेड़े लोक सुरगी दे बारस होंगन ओ म्हेशां उस बिच रौह् गन । (23-1—12)

المؤمنون ۲-१२

ते रहमान दे सच्चे बन्दे ओ हुन्दे न जो घरती पर अराम कन्ने टुरदे न । ते ज़ाह्ल लोक उन्दे कन्ने गल्ल करदे न तां ओ आखदे न—अस तुन्दे ताई सलामती दी प्रार्थना करने आं ।

وَعِبَادُ الرَّحْمٰنِ الَّذِيْنَ يَمْشُوْنَ عَلٰٓى الْاَرْضِ هَوْنًا وَّاِذَا خٰطَبَهُمُ الْجٰهِلُوْنَ قَالُوْا سَلٰمًا ۝

ओ लोक बी जेड़े अपने प्रभु ताईं रातां सिजदे बिच खड़ोइयें गुजारी दिन्दे न ।

وَالَّذِيْنَ يَسِيْرُوْنَ لِرَبِّهِمْ سَجْدًا وَّرَقِيْبًا ۝

ओ आखदे न—ओ साढ़े प्रभु ! साढ़े परा नर्क दा दन्द दूर कर । उसदा दन्द बड़ा बड़डा विनाश ऐ ।

وَالَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذٰبَ جَهَنَّمَ ۙ اِنَّ عَذٰبَهَا كَانَ غَرٰمًا ۝

ओ अस्थाई थाहुर पर बी बुरी ऐ ते स्थाई ठकाने दे तोरा पर बी ।

اِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَّرَمٰمًا ۝

ते ओ अल्लाह दे बन्दे ऐसे हुन्दे न जे जिसलै खर्च करदे न तां फजूल-खर्ची शा कम्म नेई लंदे ते ना गे कंजूसी करदे न । ते उन्दा खर्च हनें दीनें हालतें दे मझाट हुन्दा ऐ ।

ते ओ लोक इयं जनेह् हीदे न जे अल्लाह दे बगैर कुस दूए पूजन-जोग गी चेतं नेई करदे ते ना कुस जीबं दी हत्या करदे न, जिसगी अल्लाह ने अपनी शरणी लेई लैता दा होऐ, सिवा शरीअत दे अघिकार दे । ते ना व्यभिचार करदे न ते जेड़ा मनुक्ख नेहा कूकर्म करग, ओ अपने पाप दा प्रतिफल दिक्खी लैग ।

कयामत आलं रोज उसी मते कष्ट दित्ते जांगन ते ओ उन्दे च गे फसे दा रीह्ग ।

सिवा उस मनुक्खं दे जिनं तौबा करी लेई ते ईमान लेई आया ते ईमान दे मताबक कर्म काते । इस लेई अल्लाह उन्दे पापे गी नेकिये च बदली देग ते अल्लाह बड़ा क्षमा करने आला ते दयालु ऐ ।

ते जेड़ा मनुक्ख तौबा करिये ते उसदे मताबक कर्म करं तां ओ माह्नु सेही रूप च अल्लाह पासै ओंदा ऐ ।

ते उब्बी लोक अल्लाह दे भवत न जेड़े झूठी गुआही नेई दिन्दे ते जिसलै फजूल दिये गल्ले नेड़ेआ लंघदे न तां अपना-आप बचाइयें मान-मर्यादा कन्ने लंघी जन्दे न ।

ते ओ लोक बी जिसलै उनें गी उन्दे रब्ब दिये आयतें बारं चेता कराया जा तां ओ अ'न्ने-बोले नेई बनी जन्दे ।

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ۝

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ، وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۝

يُضَعَّفَ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَحْلُدْ فِيهِمْ مُهَاتًا ۝

لَا مَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ، وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

وَمَن تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ۝

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ، وَإِذَا سُرُوا بِاللِّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ۝

وَالَّذِينَ إِذَا دُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ۝

ते उब्बी रहमान दे भक्त न जेडे ए आखदे न जे हे साढ़े रब्ब ! असें गी साढ़ियें घरआलियें ते सन्तान पास्सेआ अक्खें दी ठंड बखल ते असें गी संयमी लोके दा इमाम बना ।

ए ओ लोक न जिनें गी नेकी पर टिके रोह्ने करी सुरगे च चबारे दित्त जाडन ते उने गी उत्तब अशीरवाद मिलग ते शांति दे सदेशे पुजाए जांगन ।

ओ सदा उस बिच गी रोह्गन । ओ सुरग म्हेशां रोह्ने ताई' बी खरा ऐ ते आरजी ठकाने ताई' बी ।

हे रसूल ! तू' उनें गी आखी दे जे मेरे रब्ब गी तुन्दी केह् लोड़ ऐ, जेकर तुन्दे पास्सेआ बेनती ते माफी आस्तें याचना नेई' हाऐ ? जद के तुसँ अल्लाह दे संदेश गी झूठा आखेआ ऐ तां हुन उसदा दुख तुन्दे कन्ने चम्बड़ेआ रोह्ग ।

(25-64—78)

ते उन्दे ताई' जेह्ड़े आखदे न जे साढ़ा पालक करतार ऐ, फी अपने प्रण पर पक्के रोह् दे न, उन्दे पर फरिश्ते उतरडन । चेह्ड़े ए आखगन जे ना गी तुस दुखी होवो ते ना गी चँता करो । अस तुसँ गी उस सुरगी दा शुभ सनेहा दिन्ने आं जिसदा तुन्दे कन्ने वचन कीता गेदा ऐ ।

अस तुन्दे इस जन्म बिच बी हित-चितक आं ते परलोक च बी अंग - संग रोह्गे । ते उस सुरगी च बी तुसँ गी मन-मंशियां मुरादां ध्होंगन । तुसँ गी ऊऐ किश मिली जाग जेकिश तुस मंगे ओ ।

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا
وَدُرَرِنَا فُرْقَةً أَغْيَيْنَ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ
إِمَامًا ۝

أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ
فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ۝

خَالِدِينَ فِيهَا، حَسَنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۝

قُلْ مَا يَعْجَبُ أَيْكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ
كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ۝

الفرقان : ७१-७९

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ
اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا
يَخَافُوا ۚ لَا يَخْزَنُوا ۚ وَابْتَشَرُوا بِالْحَبَّةِ
الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ۝

نَحْنُ أَوْلَىٰ بِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي
الْآخِرَةِ، وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي
أَنفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ۝

ए कूपानिघान परभेसर पासेआ उनें गी उन्दी
महमान-नवाजी दे तीरा पर मिलग ।

كُلَّا مِن عَفْوِرِّ رَحِيْمٍ ۝

(41-31—33)

जनानी-मर्द दे बरोबरी दे अधिकार

इस्लाम दे सामने ओने शा पंहुलें समाज च जनानी गो कोई टकोदा थाहर हासल नेहा । सिर्फ इस्लाम गो इक ऐसा धर्म ऐ जिसने हर दृष्टिकोण कन्ने ऐसे आदेश दित्ते दे न जिन्दे करी जनानी दे अधिकारें दी पूरी चाल्ली रक्षा कीती गेदी ऐ ते जीवन दे अध्यात्मक ते धार्मिक खेतर च मर्दें बरोबर अधिकार थहोए दे न ते ओ सुतंतर रूप कन्ने अपने अधिकारें दियां मालक न ते उन्दे फर्ज ते अधिकारें गो पवित्र धार्मिक विधान हा इक हिस्सा घोशत कीता गेदा ऐ ।

जेड़ा आदमी निष्ठावान रेहयै यथायोग ते यथा-शक्ति शुभ कम्म करग ओ जनानी होग जां मर्द अस उनें गो बेशकक इक पवित्तर जीवन देगे । अस उनें गो उन्दे सारे शुभ कम्में दा फल बी देगे । (16-98)

जेड़े लोक चंगे कम्म करदे त. भाए ओ मर्द न जां जनानियां ते निष्ठावान होन उनें गो सुरग ध्होग ते उन्दे पर खजूर दी गूली दी लीकर जिन्ना अपराध बी नेई लगग । (4-125)

बेशकक ओ आदमी ते जनानी जिसने अपना इकके आसरा अल्लाह पर गै रक्खे दा ऐ, पूरे भगत मर्द ते पूरी भगत जनानी, पूरा आज्ञा-

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا تَبْتَغِيْ دَاكِرًا اَوْ اُنْثَى وَ هُوَ
مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوَةً طَيِّبَةً، وَ
لَنَجْزِيَنَّهُمْ اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ مَا كَانُوْا
يَعْمَلُوْنَ ۝

النحل: ११

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الضَّالِّحَاتِ مِنْ دَاكِرٍ اَوْ اُنْثَى
وَ هُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ
وَ لَا يُظْلَمُوْنَ نَقِيْرًا ۝ النساء: १३०

اِنَّ الْمُسْلِمِيْنَ وَالْمُسْلِمٰتِ وَالْمُؤْمِنِيْنَ وَ
الْمُؤْمِنٰتِ وَالْقَنٰتِيْنَ وَالْقَنٰتِيْنَ وَالصَّٰرِقِيْنَ

कारी मर्द ते पूरी आज्ञाकारी जनानी, पूरा सच्चा मर्द ते तूरी सच्ची जनानी, पूरा हलीम मर्द ते पूरी हलीम नारी, पूरा दानी मर्द ते पूरी दानी जनानी, पूरा शैहनशील आदमी ते तूरी सैहनशील जनानी, पूरा जती आदमी ते पूरी सतधन्ती जनानी, अल्लाह दा सिमरण करने आले आदमी ते अल्लाह दा सिमरण करने आलियां जनानियां, इन्हें सबनें ताईं अल्लाह ने उच्चो बखशीश दा सरिस्ता कीते दा ऐ। ते बड़ा बड़्ढा शुभ फल इन्दे ताईं त्यार ऐ।

(33-36)

ते जेड़े कदावान हे उनें गी प्रभु ने आखेआ—हे मेरे प्यारे भगतो ! मेरा अनुसरण करो। में तुसें गी नेकी ते चंगेयाई दे रस्ते पर टोरंग। इस संसारि दा जीवन खिन-मात्तर गै, इस थमां बाद गै ओ अजर-अमर हुन्दा ऐ। जेड़े बुराई करइन उनें गी स्हाब देना पीग। पर जेड़े भाएं आदमी होंगन जां जनानियां, श्रद्धालु होंगन ते नेकी करइन ओ सुरगै च भेजे जांगन जित्यें उनें गी अनगिनत खुशियां ते फल ध्होंगन।

(40-41)

ते जिन्हें नारियें गी तलाक ध्होई जा ओ त्रै बारी मासक धर्म आने तगर अपने-आप पर संयम रक्खन ते जेकर ओ प्रभु दियां भगत ते श्रद्धालु न, ते आखरी दिनें पर आस्था रक्खियां न तां उनें गी चेतें र'बे जे जेकिश प्रभु न उन्दे दिहें च पैदा करी रक्खे दा ऐ ओ छर्पसना उन्दे ताईं ठीक नेई ऐ। जेकर उन्दे घरं आले

وَالصُّرُفَاتِ وَالصَّيْرِيْنَ وَالصَّيْرَاتِ وَالخُشُوعِيْنَ
وَالخُشَعِيَّتِ وَالْمُتَصَدِّقِيْنَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَ
الصَّائِمِيْنَ وَالصَّوْمِيَّتِ وَالْحَفِظِيْنَ
فُرُوجَهُمْ وَالْحَفِظَاتِ وَالذَّاكِرِيْنَ اللّٰهَ
كَثِيْرًا وَالذُّكْرَاتِ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَّ
اَجْرًا عَظِيْمًا ۝

الاحزاب : ३६

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ اِلَّا اَمْلًا ۝ وَمَنْ
عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثَىٰ وَهُوَ
مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ
يَدْخُلُوْنَ فِيْهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝

السُّوْرٰتِ : ٤١

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِاَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ
قُرُوْبٍ ۗ وَلَا يَحِلُّ لِهِنَّ اَنْ يَّكْتُمْنَ مَا خَلَقَ
اللّٰهُ فِيْ اَرْحَامِهِنَّ اِنْ كُنَّ يُوْمِنَنَّ بِاَللّٰهِ

उनें गी सुलाह् करियं लेई जाने दी सोची लैन तां ओ उस समे दे अन्दर-अन्दर उनें गी लेई जाने दे अधिकारी न । ते जियां जनानिये पर किश जिम्मेबारियां न ऊंआं गी उन्दे किश अधिकार, न हां मर्द स्त्रिये शा इक दर्जा उच्चिा ऐ ते अल्लाह सर्वशक्तिमान ते सर्व-व्यापी ऐ ।

ऐसे तलाक बिच जिस च सुलाह् मुमकिन ऐ, दो बारी होई सकदी ऐ ते फी जां ते ठीक ढंगे कने रोकी लैना ठीक ऐ जां फी हसदे मत्थं विदा करना ठीक ऐ । ते जेड़ा माल तुस देई चुके दे ओ उसगी बापस मंगना तुन्दे ताईं कुसं चाल्ली उचित नेई ऐ । सिवा उस सूरत दे जे दोनें गी ए शक्क होई जा जे दोऐ अल्लाह दिये नीयत कीती दिये हद्दे गो कायम नेई रक्खी सकगन ते जेकर कुसं गी ए डर होऐ जे दोऐ अल्लाह दिये नीयत कीती गेदिये हद्दे पर कायम नेई रेही सकदे तां ओ नारी जेड़ी जेकिश बी सुतन्तर होने ताईं देऐ ओ कुसं चाल्ली बी गुनाह् नेई ऐ । ए अल्लाह दियां निश्चित कीती दियां सीमां न, इस लेई तुसें इनें सीमांएं शा बाहर नेई निकलना । जेहे लोक सीमांएं शा बाहर जांगन ओ जालम मन्ने जांगन । (2-229—230)

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَبِعَوْلَتُهُمْ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا، وَ لَمْ تَكُنِ مِنَ الَّذِينَ عَلَيْهِمْ بِالْمَعْرُوفِ، وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ، وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝

الطَّلَاقِ مَرَّتَيْنِ، فَمَا سَكَتَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيَةٍ بِإِحْسَانٍ، وَ لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا بِمَا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُفِيئَا حُدُودَ اللَّهِ، فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُفِيئَا حُدُودَ اللَّهِ، فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيهَا، اقْتَدَتْ بِهِ، تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا، وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝

16.

सूदखोरी बरुद्ध शिक्तां

✽

कुरान-मजीद च सूद आस्तं जेह्ड़ा शब्द बरतेआ गेदा ऐ ओ 'रिबा' ऐ जेह्ड़ा अंगरेजी भाशा दे Interest शब्द दा समानार्थक नेई' ऐ जियां के आम तौरा पर समझेआ जन्दा ऐ । रिबा-सूद दी मनाही ऐ कीजे ए जंदाद गी सीमित करिये किश-इक हत्थें तगर किट्ठा करी ओइदा ऐ ते दूए लोक कन्ने नेकी दा बरताऽ करने थमां रोकी लंदा ऐ । ओ धन जेह्ड़ा दुहारं बे रूप च दिता जन्दा ऐ दुहार देने आला दुहार लंने आले दी दीन दशा दा नज्ज फंदा ठुआंदा ऐ ।

जेह्ड़े लोक ब्याज खन्दे न ओ बिलकुल उस्सं चाली खड़ोंदे न जियां ओ मनुक्ख खड़ोंदा ऐ जिस पर शतान सबारु होऐ । इस हालती दा कारण ए ऐ जे ओ आखदे न जे बपार बी ते बिलकुल ब्याज आंगर ऐ, जद के अल्लाह ने बपार गी हलाल आखेआ ऐ ते ब्याज गी हराम, इसकरी जेतै रक्खो जे जिस मनुक्ख कोल उसदे रब्ब पासेआ कोई उपदेश आवै ते उसी सुनिये ओदा विरोध नेई' करे तां जेह्ड़ा लैन-देन ओ पंहले करी चुके दा ऐ ओह्दा लाभ उस्सं गी ऐ ते ओह्दा मामला अल्लाह दे सपुर्द ऐ ते जेह्ड़े लोक फी उये कम्म करन तां ओ जकीनन

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا أَلَّا يَفْقُومُوا
 كَمَا يَفْقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ
 الْمَيْمَنِ، ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ
 مِثْلُ الرِّبَا، وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ
 الرِّبَا، فَمَنْ جَاءَكَ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ
 فَاتَّبَعَهَا فَلَهُ مَا سَلَفَ، وَأَمَّا إِلَى اللَّهِ
 مَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا

अग्गी च पौने आले न । ओ उस च पेदे
रौह्गन ।

خُلِدُونَ ०

अल्लाह ब्याज गी मटाग ते दान गी बघाग ते
अल्लाह कुसै बी इन्कारी गी ते महापापी गी
पसन्द नेईं करदा ।

يَمْحَقُ اللَّهُ الرَّبَّوَاتِي وَالصَّافِيَةَ، وَاللَّهُ
لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ०

जेह्ङे लोक ईमान आनदे न ने चगे ते नेक
कम्म करदे न ते नमाज पढ़दे रौह्दे न ते
जकात दिन्दे न, जकीनन उन्दे आस्तै उन्दे रब्ब
कोल उन्दा प्रतिफल टिके दा ऐ ते उनें गी ना
ते कुसै चाली दा डर होग ते ना ओ चितत
होंगन ।

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا
الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ، وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ०

हे ईमान आलेओ ! अल्लाह आस्तै संयम
धारण करो ते उस शा डरो ते जेकर तुस
मोमिन ओ तां ब्याज च जो किश बाकी बचे
दा ऐ उसी छोड़ी ओड़ो ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا
بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ०

ते जेकर तुस एह् नेईं करगे ओ तां
अल्लाह ते उसदे रसूल पास्सेआ होने आले
युद्ध दा ध्यान करी ली । पर जे तुस ब्याज लेंना
छोड़ी देगे ओ तां तुन्दा असली धन तुन्दा गी
बनेआ रौह्ग । इयां तुस कुसै गी दुख नेईं देगे
ओ । ते ना गी कोई तुसें गी दुख देग ।

وَرَأَى كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظَرَ ثَلَالِ مَيْسَرَةٍ، وَ
أَن تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ०

जेकर कोई दुहार लेंने आला तंग-फंग ते भुक्खा
होऐ तां जदू तगर ओ सीखा नेईं होई जा तदू
तगर उसगी मोह्लत दिन्दे र'बो । जेकर स्याने
ओ तां समझी सकदे ओ जे तुन्दा दान करना
सारे कर्म शा उच्चा कर्म ऐ ।

فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ
وَرَسُولِهِ، وَإِن تُبْتِمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ
أَمْوَالِكُمْ، لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ०

सुदखोरी दी मनाही

ते उस दिन कोला डरो जिस दिन तुसें गी
अल्लाह दे दरबार च हाजर कीता जाग । फी
हर मनुक्खे गी ओ किश देई दिता जाग जे किश
उसने कमाणे दा होग । ते उन्दे पर कोई बी
अत्याचार नेईं कीता जाग ।

(2-276—282)

وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ
تُوْفَىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝

البقرة: ۲۷۶-۲۸۲

भविष्यवाणियां

✽

कुरान-मजीद दियां मतियां-सारियां सूरतां जेह्-इयां शुरू च उतरियां, कुरान-मजीद दी मूल शिक्षाएं ते सिद्धांतें दे प्रमाण च भांती-भांती दे कुदरती नजारें गी पेश करहियां न । इनें सूरतें दे किश भाग भविष्यवाणियां दे रूप च न जेह्-इ मतियें शताब्दियें च पूरे होंदे दिक्खे न । मते बारो शब्दें दे मतात्रक गे परतबख रूप च भविष्यवाणियां पूरियां होइयां न ते केई बारी रूपक दे रूप च पूरियां होइयां न ते कदें कदें शाब्दिक ते रूपक दौनें चाल्ली सच्चियां होइयां न, जियां के इस शा पंहुलें स्पष्ट कीता गेदा ऐ जे इस पोथी दा नां 'कुरान' रक्खेआ जाना इक बड़ी बड्डी भविष्यवाणी ऐ जिसदा परतबख रूप च पूरा होना बबख-बबख समें च दिक्खेआ गेआ ऐ ।

सारें थमां पंहुली भविष्यवाणी न पढ़े-लिखे दे उस समें दे आने दी घोशना कीती जिस च कान्नी दा मते थमां मता इस्तेमाल होना हा ।

उन्ने दी सागरें गी इस चाल्ली टोरेआ ऐ जे
इक समां औग ओ आपू'-च मिली जांगन ।

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ۝

इसलें उन्दे बिच इक पड़दा ऐ जिस करी ओ
इक-दूए च दाखल नेई होइ सकदे ।

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ۝

التَّحْمُنُ : २०-२१

(55-20—21)

ओ जिन्नें ते मनुक्खें दे कबीलदारो ! जेकर
तुन्दे च इन्नी शक्ति ऐ जे अम्बरें ते धरती दे
करारें चा निकली सको तां निकलिये दस्सी

يَمْشَرَّ الْجِنِّ وَالْأَنْسِ إِنْ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ

ओड़ो । तुस प्रमाण दे बगीर कदे बी नेईं निकली सकदे ।

तां दस्सो जे तुस दोऐ अपने रब्ब दी केह्-ड़ी-केह्-ड़ी नेमत थमां इन्कार करगे ओ ।

तुन्दे पर अग्गी दी इक लष्ट ते धूआं बी सुट्टेआ जाग । ते तुम दोऐ अपने-आप गी बचाने दे लायक नेईं होंगे ओ । (55-34—36)

जिसलै अम्बर फटी जाग ।

ते अपने रब्ब दी गल्ल सुनने आस्तै कन्न धरग ते इयै उसदा फर्ज ऐ ।

ते जिसलै धरती बछाईं दिती जाग ।

ते जेकिश उस बिच ऐ ओ उसी कड्ढी सुट्टग ते खाल्ली होई जाग ।

ते अपने रब्ब दी गल्ल सुनने ताईं कन्न धरग ते इयै उस पर फर्ज ऐ । (84-2—6)

ते जिसलै दस्सै म्हीनें दियां गब्बन ऊंटनियां छोड़ी दित्तियां जांगन । (81-5)

ते जिसलै भांति-भांति दे लोक किट्ठे कीते जांगन । (81-8)

ते जिसलै कताबां बछाईं दित्तियां जांगन ।

ते जिसलै अम्बर दी खल्ल तुआरी जाग । (81-11—12)

जिसलै धरती गी खरी चाल्ली ल्हाईं दिता जाग ।

ते धरती अपना भार कड्ढयै सुट्टी ओड़ग ।

ते मनुक्ख आखी उट्ठग जे इसी के होईआ ऐ ।

تَنْفُذُ وَإِنْ أَفْطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَاَنْفُذُوا
لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ۝
فِي أَيِّ آيَةٍ رَبِّكُمْ كَذُوبِينَ ۝

يُرْسَلُ عَلَيْكُمْ شَوَاطِئُ مِنْ نَارِهِ وَخُبُاسٍ
فَلَا تَتَّصِرُونَ ۝
الرحمن: २४-२६

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ۝

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ۝

وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ۝

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝

الانشقاق: २-५

وَإِذَا الْعِشَاءُ عُطِفَتْ ۝

التكوير: ५

وَإِذَا النُّفُوسُ رُوِّجَتْ ۝

التكوير: ८

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرتْ ۝

وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ۝

التكوير: (१-१२)

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝

وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۝

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ۝

उस दिन ओ अपनी खबरें दा वर्णन करी देग ।

يَوْمَئِذٍ تُخَوِّثُ أَخْبَارَهَا ۝

इस आस्तीं जे तेरे रब्ब नै धरती दे बारे च आकाशवानी (वह्य) करी रक्खी दी ऐ ।

يَا أَيُّهَا رَبِّكَ أَوْلَىٰ لَهَا ۝

उस दिन लोक भांत-सभांती टोलिये च किट्ठे होंगन, तां जे अपने-अपने कीते दे कम्मं दा नतीजा दिक्खी लैन ।

يَوْمَئِذٍ يَصُدُّرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا ۝ لِيُرَوْا
أَعْمَالَهُمْ ۝

फी जिसनै मासा-हारी भलाई बी कीती दी होग ओ उसदे प्रतिफल गी दिक्खी लैग ।

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۝

ते जिसनै मासा-मारी बी बुराई कीती दोग ओ उसदे नतीजे गी दिक्खी लैग । (99-2—9)

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۝
الزلزال: १-३

ते ओ तेरे कोला प्हाड़ें दे बारे च पुछदे न । तू उनें गी आखी दे जे मेरा रब्ब उनें गी पुट्टिये सूट्टी देग ।

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي
نَسْفًا ۝

ते उनें गी इक पद्धरा मदान बनाई देग ।

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۝

जे तू उन्दे च ना कोई मोड़ दिखगा ते ना कोई ऊचाई गी । (20-106—108)

لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ۝

طه: १०४-१०६

ते जिसलै उन्दे सर्वनाश दी भविष्यवाणी पूरी होई जाग तां अस उन्दे आस्तीं धरती चा इक कीड़ा कडे जेड़ा उनें गी डंगग की जे लोक बि'न्नै पर जकीन नैई रखदे हे ।

وَأَذَاتُ قَوْمٍ مَّحْمُومٍ ۝ لَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا أَتَىٰ
بُيُوتَكُم مِّنَ الْعِبَادِ فَذُكِّرْتُمْ ۝ بَل لَّعَلَّكُمْ
تَرْجِعُونَ ۝

النمل: ४३

(27-83)

ते जिसलै अक्खां पयराई जांगन ।

فَأَذَاتُ الْبَصُرِ ۝

ते चन्नें गी ग्रंहण सगगी जाग ।

وَحَسَفَ الْقَمَرِ ۝

ते सूरज ते चन्नें गी किट्ठा करी दिता जाग ।

وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۝

(75-8—10)

القيامة: १-४

प्रकृति सम्बन्धी निरीक्षण

कुरान-मजीद दी बशेशताएं चा इक म्हतव आली बशेशता ए ऐ जे भाएं ए 1400 ब'रे पुराना ऐ पर इस च क़दरत सम्बन्धी कोई ऐसी गल्ल नेईं कीती जेहूड़ी भविष्य च होने आली खोज थमां झूठी साबत होऐ। आधुनिक विज्ञान दी खोज कुरान-मजीद दी मतियें आयतें दी पुष्टि करदी ऐ। जद के कोई दूइयां आयतां क़दरत दे दूए होर नजारें बक़्खी संकेत करदियां न जिन्दी खोज अजें बाकी ऐ।

कुरान-मजीद च क़दरत सम्बन्धी अनेक उलझी दियें गल्लें चा किश गी दस्सने ताईं उदाहरण आस्तें किश आयतें दी चोन कीती गेई ऐ।

ते अम्बरें ने धरती दी सिरजना ते इन्दे दीनें बशकार उन्नं जेड़े जीवधारी खलारे न सारे उसदे जिन्नें बिचा न ते जिसलै ओ चाहू ग तां इनें सबनें गी किट्ठा करने च समरथवान होग।

(42-30)

ने ए उयै जिन्नं तुसें गी इक जिन्दू शा पैदा कीता ऐ, फी उसनें तुन्दे आस्तें इक अस्थाई ठकाना ते इक मता चिर रोहूने दा थाहूर निश्चित कीते दा ऐ। असैं स्याने लोकें ताईं अपने संकेत खो'ल्लिये दस्सी दित्ते न।

(6-99)

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتِّينَ نَفْسًا وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذًا بِشَآءٍ قَدِيرٌ ۝

الشورى: 30

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرًّا وَمُسْتَوْدَعًا قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ۝

الانعام: 99

हे लोको ! अपने रबब ताईं संयम धारण करो जिनमें तुसैं गी इक जिन्दू चा पैदा कीता ते उदी जाति चा गं ओदा जोड़ा पेदा काता ते उन्दे दोनें चा मती गिनतरी च जनानी-मर्द बनाए ते संसार च खलारी दित्ते । ते अल्लाह ताईं इस आस्तं बी सयम रक्खा जे तुस इसदे द्वारा गे तुस आपूं बिचचें सुआल करदे ओ ते खास करो नेड़में सम्बन्धियें च संयम शा कम्म लेंओ । जकीनन अल्लाह तुसैं गी दिक्खं करदा ऐ ।

(4-2)

उयें ऐ जेहूड़ा माऊ दे ढिडं च जनेही चाहूदा ऐ तुसैं गी उयें जनेही नुहार दिन्दा ऐ । उसदे सिवा कोई पूजाजोग नेईं । ओ स्याना ते शक्तिवान ऐ ।

(3-7)

हे लोको ! क्या तुसैं नेईं दिक्खेआ जे अल्लाह ने अम्बरें ते हरती दी रचना हक ते स्यानपुने कन्ने कीती दी ऐ । जेकर ओ चाहू तां तुन्दा सधनाशा करी देऐ ते तु दे थाहूर कोई होर नमीं रचना करी ओड़ें ।

(14-20)

ते तूं प्हाड़ें गी नेही दशा च दिक्खना ऐ जे ओ अपनी थाहूरा पर डटे दे न, जद के ओ बदलें आंगर चलं करदे न । ए अल्लाह दी कारीगरी ऐ जिसनं हर चीजें गी पक्का बनाए दा ऐ । ओ तुन्दे कमें बारं खरी चाल्ली जानदा ऐ ।

(27-89)

हे लोको ! जेकर तुसैं गी पुर्नजीव होने च

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ لِمَنْ اللَّهُ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ۝

النساء: २

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ ۚ لَآ إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

آل عمران: १०

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ إِنَّ يَشَاءُ مِنْكُمْ وَيَأْتِ بِجَوْدٍ ۝

ابراهيم: २०

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدًا وَهِيَ تَمْرٌ مُرٌّ وَالشَّجَابُ صُغَمٌ لِلَّذِينَ اثْقَنَ خَلْقَ شَيْءٍ ۚ إِنَّكَ حَكِيمٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ۝

النمل: १९

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّنْ بَعَثَ

सन्देह, ऐ तां चेतं रक्खो जे असैं तुसैं गी
पैह्लो-पैह्ल मित्ती चा पंदा कीता हा, फी
वीर्यं चा, फी उन्नत करियं नेही अवस्था चा जो
चम्बड़ी जाने दे गुण आली ही, फी नेही
अवस्था चा जेह्डी मासं दी इक बोटी आंगर
ही, ओ किश चिरै तक ते पूरी बोटी दे
रूप च रेही ते किश चिरै तक अपूर्ण बोटी
दे रूप च तां जे अस तुन्दे अगें पूरी असलीयत
खो'ली देवं ते अस जिस चीजै गी चाहन्ने आं
उसी गर्भ च इक निश्चित समय आस्तै रक्खी
ओड़ने आं, फी अस तुसैं गी इक ज्याणें दे रूप
च कहवने आं, फी बघां दे जन्ने आं, जिसदा
नतीजा ए निकलदा ऐ जे तुस अपनी पक्की
उमरी च पुज्जी जन्दे ओ ते तुन्दे चा किश लोक
नेह् होंदे न जेह्ड़े अपनी साधारण उमरी च
पुज्जिबी मरदे न ते किश ऐसे बी होंदे न जो
बढ़ेपे दी खीरी सीमा तक पुज्जी जन्दे न, तां
जे मता हारा ज्ञान हासल करी लैने मगरा
ज्ञान कोला भलेयां कोरे होई जान, ते तूँ धरती
गी दिक्खना ऐं जे कदें-कदे ओ अपनी सारी
शक्ति गुवाई बौह्दी ऐ । फी जिसलै अस उस
पर पानी ब'रान्ने आं तां ओ जोश इच आई
जन्दी ऐ ते बघन लगदी ऐ ते हर चाल्ली दियां
सुन्दर फसलां उगान लगदी ऐ । (22-6)

ते उन्नं घोड़ें, खच्चरें ते खोसैं गी बी तुन्दी
सुआरी ते शोभा आस्तं पंदा कीता ऐ ते ओ
भविष्य च बी सुआरी दे दूए साधन पंदा
करग, जिनें गी तुस अजें नेई जानदे ।

(16-9)

قَاتَا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ سُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ
ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَرَوَّ
عَيْرٍ مُخَلَّقَةٍ لَنَبِّئَنَّ لَكُمْ، وَنُقرُ فِي
الْآزْوَاجِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ آجَلٍ مَّسْمُومٍ ثُمَّ
نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِيَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ
وَمِنْكُمْ مَن يُتَوَفَّىٰ وَمِنْكُمْ مَن يُرَدُّ إِلَىٰ
آرْدَائِهِمُ لَعَلَّكُمْ يَعْلَمُونَ مِنْ بَعْدِ عَلِيمٍ
شَيْئًا، وَتَرَىٰ الْآرْضَ هَامِيَةً قَادِمًا
أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ
وَآتَيْنَتْ مِنْ كُلِّ ذَوْبٍ بِمِيعَةٍ

○ الحج: ५

وَالْعَيْنَ وَالْإِنْعَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَرَبَّتْ
وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ○

التحل: १

पवित्र कुरान-मजीद च सखाई दियां किश प्रार्थनां

अल्लाह ते अल्लाह कन्ने सम्बन्ध रक्खने आले मनुक्खं बिच प्रार्थना इक अनट्ट, नेईं मिटने आला ते जीवन देने आला सम्बन्ध ऐ। अल्लाह दी देया ते किरपा सारें शा पेह्ले इक मनुक्खं गी अल्लाह पासं खिचदी ऐ। जेह्ड़ा मनुक्ख धन्नबाद करदे हीई मनं थमां अल्लाह गी याद करदा ऐ तां अल्लाह उसदे कोल आई जन्दा ऐ। प्रार्थना च इयं सम्बन्ध अपने च इक बशेशता बनाई लेंदे न ते ओ इक खास लक्ष्य गी पाई लेंदा ऐ। ओ लोक जेह्ड़े अध्यात्मक अनुभव रक्खे न ते उन्दे नतीजे दे जानू होंदे न ओ अपने बार-बार दे अनुभवें करी ऐ जानवे न जे पूरा विश्वास रक्खने आला प्रार्थना कन्ने निर्माण शक्ति हासल करी लेंदा ऐ।

ते हे रसूल ! जिसलै तेरे शा मेरे भक्त मेरे बारें पुच्छन तां तूं आखेआं जे में उन्दे कोल गी आं। जिसलै प्रार्थना करने आला मिनी आला दिंदा ऐ तां में ओदी प्रार्थन! गी कबूलनां। इस लेई चाही दा जे ओ मेरी आज्ञाएं दा पालन करन ते मेरे पर जकीन रक्खन तां जे ओ सच्चा रस्ता पाई सकन। (2-187)

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ۖ
أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ
فَلَيْسَ مِنِّي مَن يَتَّبِعُنِي وَمِنِّي مَن يَتَّبِعُنِي
وَمِنِّي مَن يَتَّبِعُنِي وَمِنِّي مَن يَتَّبِعُنِي

البقرة: 187

ते उन्दे चा किश लोक नेह् बी होंदे न जेह्ड़े आखेदे न जे हे साढ़े रब ! असें गी इस संसार

وَمِنِّي مَن يَتَّبِعُنِي وَمِنِّي مَن يَتَّبِعُنِي

च बी सफल बना ते परलोक च बी सफलता
दे ते असैं मी अगो दे कष्ट शा बचा ।

इयें ओ लोक न जिन्दे आस्ते उन्दे नेक कम्में बे
बदले च इक बड़ा बड़डा हिस्स निश्चित ऐ ते
अल्लाह ताले गे स्हाब मकाई ओड़दा ऐ ।

(2-202—203)

अल्लाह कुसै पर बी ओदी समर्थ थमां बड़
जिम्मेदारी नेईं पांदा । जेह्ड़ा उन्नै चंगा कम्म
कीते दा होग ओ उस ताईं फेदेमन्द होग ते
जेह्ड़ा उन्नै बुरा कम्म कीते दा होग ओ उससै
ताईं मसीबत बनी जाग । ओ इब्बी आखदे
न जे हे साढ़े रबब ! जेकर साढ़े कोला कोई
भूल्ल होई जा, जां अस कोई गलती करी
ओड़चै तां असैं गी सजा नेईं देएयो । हे साढ़े
रबब ! ते तू' साढ़े उप्पर उस चाल्ली दी
जिम्मेदारी नेईं पायां जिस चाल्ली उनै लोकें
पर पाई ही जेह्ड़े साढ़े थमा पैह्लें होई चुके
दे न । हे साढ़े रबब ! ते इस्से चाल्ली साढ़े
शा ओ भार नेईं चकायां जिसी चुक्कने दी साढ़े
च शक्ति नेईं ते असैं गी क्षमा कर ते बखशी
ओड़ ते साढ़े पर दया कर, की जे तू' साढ़ा
मालक ऐ । इस करी तू' इन्कारियें दे मकाबल
साढ़ी मदद कर ।

(2-287)

बेशकक अम्बरें ते धरती दी रचना च ते रातीं-
दिनें दे अगों-पिच्छें ओने च स्याने लोकें ताईं
अनेक चिन्न न ।

ओ स्याने जेह्ड़े उठदे-रौह्दे ते अपने पाससैं-
भार लेटे दे अल्लाह गी चेत करदे रौह्दे न ते

حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقَدْ آتَاكَ
النَّارُ ۝

أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا ۗ وَاللَّهُ
سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝

البقرة: २०२-२०३

لَا يَكِلِفُ اللَّهُ نَفْسًا لَّوٍ وَسَعَهَا لَهَا مَا
كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا كَسَبَتْ ۗ رَبَّنَا لَا
تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا ۗ رَبَّنَا وَلَا
تَحْمِلْ عَلَيْنَا أَوْرَاقَ مَا كَفَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِنَا ۗ رَبَّنَا وَلَا تُحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا
بِهِ ۗ وَأَعْفُ عَنَّا ۗ وَأَعْفُ لَنَا ۗ وَأَرْحَمْنَا ۗ
أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝

البقرة: २८७

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ
الْيَلِيلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۝

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ تَعَالَى مَا دَقُّعُودًا ۗ وَعَلَى

अम्बरें ते धरती दी रचना बारें सोच-समझे कन्ने कम्म लँदे न ते आखदे न जे हे साढ़े रब्ब ! तूँ ए संसार तडानं गे नेईं रचेआ । तूँ पवित्र ऐं । इस करी तूँ असें गी अगगी दी सजा शा बचा ।

हे साढ़े रब्ब ! जिमी तूँ नरकं दी अगग च सुटगा बेशकक उसी तूँ अयमानित करी ओड़ेआ ऐ ते अत्याचारिये दा कोई बी मददगार नेईं होग ।

हे साढ़े रब्ब ! बेशकक असें इक ऐसे पूकारने आले दी वाज सुनी ऐ जेह्दा श्रद्धा रक्खने लेई आखदा ऐ जे अपने रब्ब पर जकीन रक्खो । ते असें जकीन बनाई लेदा ऐ । इस करी हे साढ़े रब्ब ! तूँ साढ़े अपराध क्षमा कर ते साढ़ियां बुराइयां मटाई दे ते असें गी सदाचारी मनुक्खे कन्ने मौत दे ।

ते हे साढ़े रब्ब असें गी ओ किश दे जेह्दी तूँ अपने रसूलें जरीये साढ़े कन्ने प्रतिज्ञा कीती दी ऐ ते कयामत आलै ध्याइ असें गी अपमानित नेईं करेआं । तूँ अपनी प्रतिज्ञा दे बरह कदें बी नेईं करदा ।

तां उन्दे रब्ब नँ ए आखदे होई उन्दो सुनी लेई जे में तुन्दे चा कुसं बी करने आले दे कर्म गी नष्ट नेईं करइ, भाएं ओ जनानी होग जां मर्द । तुस इक-दूए कन्ने सम्बन्ध रक्खने आले ओ । ते जिनें देश त्यागे ते उनें गी उन्दे घरे चा कइदी दित्ता गेआ ते मेरी बत्ता दुख दित्ता

جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا، سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ، وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا، رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مِنَ الْآبْرَارِ

رَبَّنَا وَإِنَّا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ، إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْوَعْدَ

فَأَسْجَبَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ، بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ، فَالَّذِينَ هَا جَرُّوا وَأُخْرِجُوا مِنْ

क़िश प्रार्थनां

गेआ ते उनें युद्ध कीता ते मरोई गे, बेशकक में
 उन्दे पापे दे प्रभाव गी उन्दे शरीर परा दूर
 करी देंग ते बेशकक में उनें गी नेह् बागें च
 भेजड, जिन्दे हिठ नैह् रां बगदियां होंगन । ए
 सब क़िश अल्लाह पासेआ प्रतिफल दे रूप च
 ध्होग ते अल्लाह ते ओ ऐ जे जिस कोल सारें
 शा उत्तम प्रतिफल ऐ । (3-191—196)

وَيَا رِهْمَ وَأُذُوا فِي سَيِّئِينَ وَتَتَلُوا وَقَتَلُوا
 لَا كَفْرًا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا دَخَلَتْهُمْ
 جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا
 مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَكَ حَسْبُ
 الثَّوَابِ ۝

أل عمران : ١٩١-١٩٦

किश निबिकयां सूरतां

में अल्लाह दा नां लेइयै पढ़ना जेह्दा अनन्त
किरपा करने आला ते बार-बार देया करने
आला ऐ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

में हजरत मुहम्मद मुस्तफा सल्लअम दे समय
गी गुआही के रूप च पेश करनां ।

وَالْعَصْرِ ○

जे बेशकक रसूलें ते पैगम्बरें दा बरोधी मनुक्ख
भ्रेशां घाटे च रौह् दा ऐ ।

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ ○

पर ओ लोक जिनें रसूलें पर आस्था रक्खी ते
फी उनें मौके मताबक चंगे कर्म कीते ते सच्च
दे सिद्धांतें पर टिके रोह्ने दा इक-दूए गी
उपदेश दिता ते सामने आने आली औखें च
धीरज रक्खने दी इक-दूए गी प्रेरणा दिन्दे रेह्
नेह् लोक कदें बी घाटे च नेईं रेही सकदे ।

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا
بِالْحَقِّ؛ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ ○

العصر: १-६

(103-1—4)

में अल्लाह दा नां लेइयै पढ़नां जेह्दा अनन्त
किरपा करने आला ते बार-बार देया करने
आला ऐ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

अस हर समय दे मुसलमान गी आखने आं जे
तूं अपने समय दे इन्कारियें गी आखदा जा जे
मुनो ! हे इन्कार करने आलेओ ।

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ○

में तुम्हे तरीके ने भक्ति नेईं करदा ।

لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۝

ते नां तुस मेरे तरीके ने भक्ति करदे ओ ।

وَلَا أَتُحِبُّ مَا تَحِبُّونَ ۝

ते ना में उन्दी भक्ति करना जिन्दी तुस भक्ति करदे आए ओ ।

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ ۝

ते ना तुस उसदी भक्ति करदे ओ जिसदी में भक्ति करे करनां ।

وَلَا أَتُمْتُمْ عِبَادُونَ مَّا عَبَدُ ۝

इस घोषणा शा ए जाहूर हुन्दा ऐ जे तुन्दा धर्म तुन्दे आस्तै कम्म करने दा इक ढंग निश्चित करदा ऐ ते मेरा धर्म मेरे ताईं ।

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ۝

الكفرون : 1-7

(109-1—7)

में अल्लाह दा नां लेइयं पढ़नां जेह्ड़ा अनन्त किरपा करने आला ते बार-बार देया करने आला ऐ ।

يَسْمِعُ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ۝

जिसलै अल्लाह दी मदाद ते पूरी चाल्ली जित्त होई जाग ।

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۝

ते तू ए दिक्खी लैगा जे अल्लाह दे धर्म च लोक टोले-दे-टोले दाखल होंगन ।

وَرَأَيْتِ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ

أَقْوَاجًا ۝

उसलै तू अपने रब्ब दी स्तुति दे कन्ने-कन्ने उसदी सुन्बमता दा गुणगान करने च लगा र'वेयां ते उस खुदा शा पड़दा पाई रक्खने दी बेनती करवां । जकीनन ओ अपने बन्दे अस्तै रह्मत ते देयालता कन्ने बौह्इने आला ऐ ।

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ

تَوَّابًا ۝

النصر : 1-4

(110-1—4)

में अल्लाह दा नां लेइयं पढ़नां जेह्ड़ा अनन्त किरपा करने आला ते बार-बार देया करने आला ऐ ।

يَسْمِعُ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ۝

किश निबिकयां सुरतां

अस हर युग दे मुसलमान गो आदेश दिन्ने आं
जे तूँ दूए लोकें गो आखदा चल जे असल गल्ल
ए ऐ जे अल्लाह अपनी सत्ता च इक्कला ऐ ।

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝

अल्लाह ओ सत्ता ऐ जिसदे सब मुहताज न ते
ओ कुसै दा मुहताज नेईं ।

اللَّهُ الصَّمَدُ ۝

ना उन्नै कुसै गो जम्मेआ ते ना ओ जम्मेआ
गेदा ऐ ।

لَمْ يَلِدْهُ وَلَمْ يُولَدْ ۝

ते उसदे गुणें च कोई बी उसदे बरोबर नेईं ।

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝

(112-1-5)

الاخلاص : 1-5

में अल्लाह दा नां लेइयै पढ़नां जेह्ड़ा अनन्त
किरपा करने आला ते बार-बार देया क्ररने
आला ऐ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

अस हर युग दे मुसलमान गो आखने आं जे तूँ
दूए लोकें गो आखदा जा जे में सारी सृष्टि दे
रबब शा ओदी शरण मंगनां ।

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝

उसदी हर सृष्टि दी बुराई शा बचने ताईं ।

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝

ते न्हेरा पाने आले दी हर शरारत शा बचने
आस्तै जिसलै के ओ न्हेरा कगी ओइदा ऐ ।

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝

ते सारे ऐसे प्राणियें दी शरारत शा बचे रोहने
ताईं बी जेह्ड़े आपसी सम्बन्धें गो तड़ाने
खातर फूकां मारदे न ।

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝

ते हर ईर्ष्या करने आले दी शरारत थमां बी
जेल्लै ओ ईर्ष्या पर तुली जन्दा ऐ ।

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝

الفلق : 1-6

(113-1-6)

किश निबिकयां सुरतां

में अल्लाह दा नां लेइयै पढ़नां जेह्ड़ा अनन्त
किरपा करने आला ते बार-बार देया करने
आला ऐ ।

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝

अस हर घुग दे मुसलमान गी आखने आं जे तू
दूए लोके गी आखदा जा जे में समूलचे मनुक्ख
प्राणी दे रब्ब शा शरण मंगनां ।

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝

ओ रब्ब जेह्ड़ा समूलचे मनुक्ख-समाज दा
सम्राट बी ऐ ।

مَلِكِ النَّاسِ ۝

ते सारी मनुक्ख-जाति दा पूजन-जोग बी ऐ ।

اِلٰهِ النَّاسِ ۝

में ओदी शरण मंगना जो हर-इक भरम पाने
आले दी शरारत यमां जेह्ड़ा हर चाल्ली दा
भरम पाइयै पिच्छे हटी जन्दा ऐ ।

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝

ते जेह्ड़ा मानव-जाति दे दिले च शंकां पैदा
करी ओइदा ऐ ।

الَّذِي يُوسَسُ فِيْ صُدُوْرِ النَّاسِ ۝

चाहे ओ छप्पी रीहने आली शक्तिये चा होऐ
चाहे ओ सघारण मनुक्खे चा होऐ ।

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝

النَّاس: 1-7

(114-1—7)